

บทที่ 4

แบบจำลองคณิตศาสตร์ของระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดโล่งโดยการฉีดน้ำหยอดฝุ่น (Mathematical model of open-air dust removing system using water spraying)

บทนี้จะกล่าวถึงแบบจำลองคณิตศาสตร์ของระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดโล่งโดยการฉีดน้ำหยอดฝุ่นเพื่อกำจัดอนุภาคฝุ่น โดยเฉพาะอนุภาคฝุ่นที่เกิดจากอุตสาหกรรมไม่ บด และย่อยหินเป็นหลัก สารเคมีที่ระบบต้องการทำให้เปิดโล่งเนื่องจากอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้สำหรับกระบวนการไม่ บด และย่อยหินซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดฝุ่น ได้แก่ เครื่องบดย่อยขนาดใหญ่ (ในวงการอุตสาหกรรมไม่ บด และย่อยหิน เรียกว่า ปากไม้) เครื่องบดย่อยขนาดเล็ก(ปากซอย) ตะแกรงคัดขนาดหิน เป็นต้น โดยทั่วไปจะถูกจัดวางอยู่ในบริเวณที่ไม่มีอุปกรณ์ปักปิดหรือป้องกันลมจากสิ่งแวดล้อม ส่วนหัวฉีดที่ติดตั้งเหนืออุปกรณ์หรือป้องกันลมจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วหยดละของน้ำที่ถูกพ่นออกจากการหัวฉีดเหล่านี้จะมีการกระจายขนาด และสำหรับอนุภาคฝุ่นเองก็มีการกระจายขนาดเช่นเดียวกัน ดังนั้นแบบจำลองคณิตศาสตร์ของระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดโล่งโดยการฉีดน้ำที่ใช้ในงานวิจัยนี้ นอกจากต้องสามารถประเมินหน้าประสมที่ห้องทดลอง ในการจับฝุ่นให้ได้ผลใกล้เคียงกับข้อมูลจริงแล้ว อีกประการหนึ่งที่คำนึงถึง คือ ผลกระทบจากปฏิกิริยาทางเคมีของอนุภาคฝุ่น รวมถึงอิทธิพลของความเร็ว และทิศทางของลมจากสิ่งแวดล้อมที่เข้ามาในระบบ

เนื้อหาภายในบทนี้จึงประกอบไปด้วยรายละเอียดของแบบจำลองคณิตศาสตร์ของระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดโล่งโดยการฉีดน้ำหยอดฝุ่น รวมทั้งสมมติฐานและสมการที่ใช้ข้างต้นของแบบจำลอง และเนื่องจากในงานนี้มีการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ควบคู่ไปด้วย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องตรวจสอบความถูกต้องของการทำงานของโปรแกรมซึ่งจะได้กล่าวถึงในช่วงตอนท้ายของบทที่ 4 นี้ สรุปรายละเอียดของการศึกษาผลกระบวนการจากปัจจัยต่างๆ จะกล่าวต่อไปในบทที่ 5

4.1 สมมติฐานของแบบจำลอง (Model Assumptions)

เนื่องจากปัจจุบันการณ์การจับอนุภาคฝุ่นด้วยการฉีดหยดละของน้ำมีความซับซ้อนมาก ทำให้การพัฒนาแบบจำลองคณิตศาสตร์จำเป็นต้องอาศัยการตั้งสมมติฐานเพื่อให้สมการแบบจำลองตั้งกล่าวสามารถนำมาใช้ในการพิจารณาหาคำตอบเมื่อทำการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขได้ ดังนั้นสมมติฐานที่ใช้ในที่นี้คือ

- การคำนวณของแบบจำลองจะถือว่าระบบอยู่ในสภาวะคงตัว (Steady state)
- การกระจายขนาดของหยดละของน้ำ และอนุภาคฝุ่นสม่ำเสมอในลักษณะเปรียบ
- กำลังการผลิตหินของกระบวนการมีค่าเฉลี่ยคงที่ตลอดทั้งวัน
- รูปแบบกลไกการเก็บฝุ่นด้วยหยดละของน้ำที่สำคัญ คือ การกระทบด้วยแรงเชื้อย (Inertial impaction)
- หยดละของน้ำมีความเร็วแรกเริ่มเมื่อถูกพ่นออกจากหัวฉีด (U_0) เท่ากัน
- หยดละของน้ำมีลักษณะเป็นทรงกลม และมีการเคลื่อนที่เป็นอิสระต่อกัน
- หยดละของน้ำมีการระเหยน้อยมาก
- ลอกจากสิ่งแวดล้อมที่พัดเข้ามาในระบบมีค่าความเร็วคงที่ และเข้ามาที่ด้านใดด้านหนึ่งของระบบเพียงด้านเดียว
- อนุภาคฝุ่นที่ร่วงลงมาจากแหล่งกำเนิดด้วยความเร็วเท่ากับความเร็วของลมที่พัดขึ้นมาจากการหล่อลง
- อนุภาคฝุ่นจากภายนอกระบบเข้ามาในระบบด้วยความเร็วเท่ากับความเร็วของลม จากสิ่งแวดล้อมที่พัดเข้ามาจากด้านข้าง

4.2 สมการแบบจำลองคณิตศาสตร์ของระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดโล่งโดยการฉีดหยดละของน้ำ

สมการแบบจำลองคณิตศาสตร์ของระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดโล่งโดยการฉีดหยดละของน้ำเพื่อคำนวณหาประสิทธิภาพในการจับฝุ่นที่จะกล่าวต่อไปนี้ เป็นสมการที่ประยุกต์มาจากการแบบจำลองระบบกำจัดฝุ่นโดยการฉีดหยดละของน้ำของวิลเลม์ และคณะ (1997) และเป็นสมการที่อาศัยหลักการดุลประชากร (Population Balance Model) ของอนุภาคฝุ่นและหยดละของน้ำเป็นสำคัญ

ลักษณะของแหล่งกำเนิดฝุ่นที่พิจารณา มีลักษณะเป็นปริมาตรสี่เหลี่ยม กล่าวคือ แหล่งกำเนิดฝุ่นจะมีความกว้าง ความยาว และความสูง ($W \times L \times H$) โดยระบบ (system) หรือปริมาตร

ควบคุม (control volume; V) ที่พิจารณาจะมีขนาดโดยกว่าแหล่งกำเนิดฝุ่น คือ มีความกว้างร้างและยาวมากกว่าความกว้างและยาวของแหล่งกำเนิดฝุ่นโดยวัดจากห่างจากขอบของแหล่งกำเนิดฝุ่นออกไปด้านละ 1 เมตร และมีความสูงมากกว่าความสูงของแหล่งกำเนิดฝุ่นโดยวัดจากขอบด้านบนสุดของแหล่งกำเนิดฝุ่นขึ้นไปอีก 1 เมตร ดังแสดงในรูปที่ 4.1 เนตผลที่พิจารณาให้ระบบหรือปริมาตรควบคุม มีขนาดดังกล่าว เนื่องมาจากตามต้องความอนุกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องอากาศในการประชุมครั้งที่ 3/2538 มาตราฐานมลพิษทางอากาศเหนือแหล่งกำเนิดฝุ่นต้องมีความเข้มข้นฝุ่นในรูปของความทิบแสงไม่เกิน 20% เมื่อทำการวัดที่จุดตรวจวัดซึ่งมีระยะห่าง 1 เมตรโดยรอบจากขอบแหล่งกำเนิดฝุ่น

ดังนั้นในการคำนวนหาค่าความเข้มข้นฝุ่นที่ขอบเขตของปริมาตรควบคุมทั้งก่อนและหลังการติดตั้งระบบกำจัดฝุ่นจึงสามารถใช้เป็นต้นน้ำในการนับกอกประสิทธิภาพการจับฝุ่นของแบบจำลองที่ออกแบบได้

4.2.1 สมการสมดุลมวลดสารในปริมาตรควบคุมก่อนการติดตั้งระบบกำจัดฝุ่นโดยการฉีดหดละของน้ำ

สมการสมดุลมวลดสารในปริมาตรควบคุมก่อนการติดตั้งระบบกำจัดฝุ่นโดยการฉีดหดละของน้ำเป็นสมการที่มีความสำคัญ เนื่องจากทำให้ทราบความเข้มข้นของฝุ่นในปริมาตรควบคุม หรือความเข้มข้นของฝุ่นที่เข้ามาในปริมาตรควบคุม หรือความเข้มข้นของฝุ่นที่เกิดขึ้นในปริมาตรควบคุม (ดูหัวข้อ 4.3.1 ข้อมุตคุณสมบัติของอนุภาคฝุ่นประกอบ)

จากรูปที่ 4.1 เมื่อพิจารณาสมการสมดุลมวลดสารในปริมาตรควบคุมก่อนการติดตั้งระบบกำจัดฝุ่นโดยการฉีดหดละของน้ำจะได้สมการดังนี้

$$\text{อัตราการสะสมของอนุภาคฝุ่นที่แขวนลอยในปริมาตรควบคุม} = \frac{\text{อัตราการเกิดอนุภาคฝุ่นในปริมาตรควบคุม}}{\text{ในลักษณะของอนุภาคฝุ่นเข้าปริมาตรควบคุม}} + \frac{\text{อัตราการหนีของอนุภาคฝุ่นจากปริมาตรควบคุม}}{\text{อัตราการจับอนุภาคฝุ่น}} - \frac{\text{อัตราการหนีของอนุภาคฝุ่นจากปริมาตรควบคุม}}{\text{อัตราการจับอนุภาคฝุ่น}} - \frac{\text{อัตราการหดละของน้ำในปริมาตรควบคุม}}{\text{อัตราการหดละของน้ำในปริมาตรควบคุม}}$$

แต่เนื่องจากในความเป็นจริงจะมีอนุภาคฝุ่นหลากหลายขนาดที่ทึ่งอยู่ในปริมาตรควบคุม และ นับตัวของน้ำที่ถูกพ่นออกจากหัวฉีดมีหลายขนาด (size) เป็นเดียวกัน ดังนั้นการพิจารณาสมการ คุณมวลสารจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

- พิจารณาการสมดุลมวลสารของอนุภาคฝุ่นขนาด j (D_{pj}) ในปริมาตรควบคุม
- พิจารณาการสมดุลมวลสารโดยรวมของอนุภาคฝุ่นทั้งหมดในปริมาตรควบคุม

4.2.1.1 สมการสมดุลมวลสารของอนุภาคฝุ่นที่มีขนาด j (D_{pj}) ในปริมาตรควบคุม

เนื่องจากอนุภาคฝุ่นที่มีอยู่ในปริมาตรควบคุมมีจำนวนมากเกินกว่าจะสามารถระบุได้ว่า อนุภาคฝุ่นแต่ละตัวมีขนาดเท่าไหร่ ด้วยเหตุนี้การเก็บข้อมูลการกระจายขนาดของอนุภาคฝุ่นจึง เก็บในลักษณะเป็นช่วงขนาดหรืออันตรภาคชั้นเพื่อความสะดวก ดังนั้นการพิจารณาสมดุลมวลสาร แต่ละขนาดในปริมาตรควบคุมจึงสามารถกล่าวอีกนัย คือ การพิจารณาสมดุลมวลสารของอนุภาค ฝุ่นในแต่ละอันตรภาคชั้น เช่น เมื่อพิจารณาสมดุลมวลสารของอนุภาคฝุ่นที่มีขนาด j (D_{pj}) โดยที่ อนุภาคฝุ่นที่มีขนาด D_{pj} คือ ค่ากึ่งกลางของอนุภาคฝุ่นในอันตรภาคชั้นที่ j และเป็นตัวแทนของอนุภาคฝุ่น ขนาดต่างๆ ในอันตรภาคชั้นนั้น ดังนั้นเมื่อพิจารณาสมดุลมวลสารของอนุภาคฝุ่นขนาด j ในปริมาตร ควบคุมจะได้

$$V \frac{dC_{0j}}{dt} = Q_j + C_{ambj} U_{amb} A_{sc} - [C_{0j} U_{amb} A_{sc} + C_{0j} U_{pj} A_{bc} + C_{0j} U'_1 A_{tc}] - 0 \quad [\text{kg/s}] \quad (4.1)$$

จากสมมติฐานที่กำหนดให้ระบบอยู่ในสภาวะคงที่ (Steady state) ดังนั้น $\frac{dC_{0j}}{dt} = 0$

สมการ (4.1) จึงสามารถเขียนใหม่ได้ดังนี้

$$0 = Q_j + C_{ambj} U_{amb} A_{sc} - C_{0j} [U_{amb} A_{sc} + U_{pj} A_{bc} + U'_1 A_{tc}]$$

$$C_{0j} = (Q_j + C_{ambj} U_{amb} A_{sc}) / (U_{amb} A_{sc} + U_{pj} A_{bc} + U'_1 A_{tc}) \quad [\text{kg/m}^3] \quad (4.2)$$

เมื่อ $Q_j = C_{sj} U_1 A_{ts}$ (4.3)

$$U'_1 = U_1 A_{ts} / A_{tc} \quad (4.4)$$

$$A_{tc} = (W + 2)(L + 2) \quad (4.5)$$

$$A_{sc} = (H + 1)(L + 2) \quad (4.6)$$

$$A_{ts} = W \times L \quad (4.7)$$

$$A_{bc} = A_{tc} - A_{ts} \quad (4.8)$$

โดยที่ค่า U_{pj} คือ ความเร็วบันปลายของอนุภาคผุ่นขนาด D_{pj} สามารถคำนวณได้จากสมการ (3.18) (3.19) หรือ (3.20) ซึ่งเป็นสมการที่คำนวณหาความเร็วบันปลายของอนุภาคผุ่นขนาด (U_{wt}) แต่ในการคำนวณต้องเปลี่ยนคุณสมบัติและพารามิเตอร์ของหยดละอองน้ำเป็นของอนุภาคผุ่นแทน

4.2.1.2 สมการถูกมวลสารโดยรวมของอนุภาคผุ่นทั้งหมดในปริมาตรควบคุม

เมื่อพิจารณาสมการถูกมวลสารโดยรวมของอนุภาคผุ่นทั้งหมดในปริมาตรควบคุม จะได้

$$V \sum_{j=1}^m \frac{dC_{0j}}{dt} = Q + \sum_{j=1}^m C_{ambj} U_{amb} A_{sc} - \left[\sum_{j=1}^m C_{0j} U_{amb} A_{sc} + \sum_{j=1}^m C_{0j} U_{pj} A_{bc} + \sum_{j=1}^m C_{0j} U'_1 A_{tc} \right] - 0 \quad [kg/s] \quad (4.9)$$

จากสมมติฐานที่กำหนดให้ระบบอยู่ในสภาวะคงที่ (Steady state) ดังนั้น $\frac{dC_{0j}}{dt} = 0$

สมการ (4.9) จึงสามารถปรับรูปใหม่ได้ดังนี้

$$0 = Q + \sum_{j=1}^m C_{ambj} U_{amb} A_{sc} - \sum_{j=1}^m C_{0j} [U_{amb} A_{sc} + U_{pj} A_{bc} + U'_1 A_{tc}] \\ \sum_{j=1}^m C_{0j} [U_{amb} A_{sc} + U_{pj} A_{bc} + U'_1 A_{tc}] = Q + \sum_{j=1}^m C_{ambj} U_{amb} A_{sc} \quad (4.10)$$

$$\text{เมื่อ } Q = \sum_{j=1}^m Q_j = \sum_{j=1}^m C_{sj} U'_1 A_{ts} \quad (4.11)$$

และ m คือ จำนวนขนาด (size) ทั้งหมดของอนุภาคผุ่น

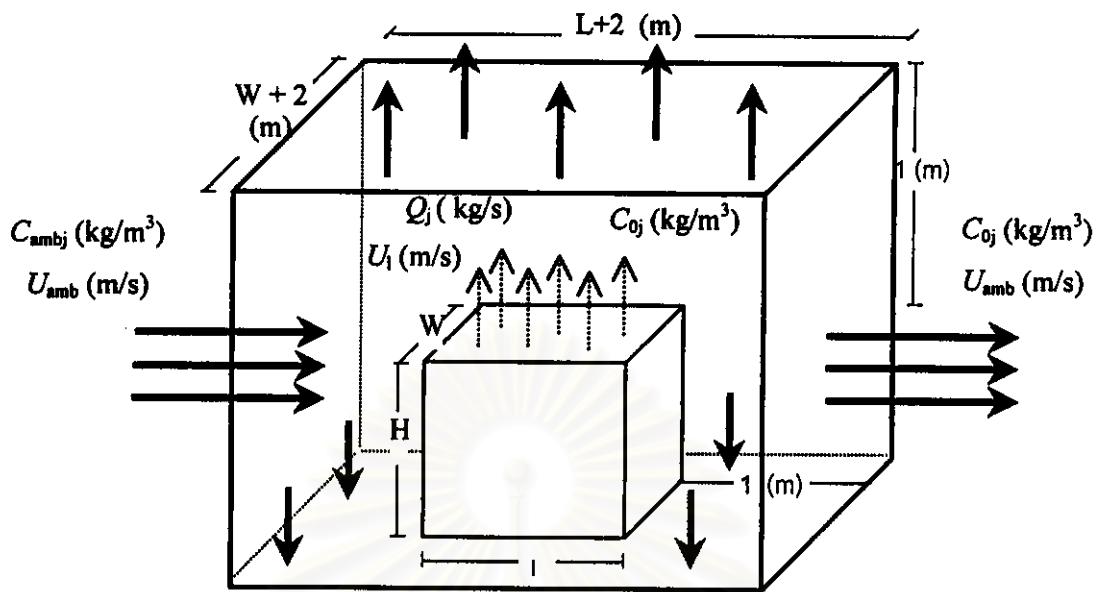
4.2.2 สมการสมดุลมวลสารในปริมาตรควบคุมเมื่อทำการติดตั้งระบบกำจัดฝุ่นโดยการฉีดน้ำ

การพิจารณาสมการถูมมวลสารในปริมาตรควบคุมเมื่อทำการติดตั้งระบบกำจัดฝุ่นโดยการฉีดน้ำจะต้องคำนึงถึงการฉีดน้ำที่เกิดขึ้นในงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะพิจารณาเฉพาะกรณีการติดตั้งหัวฉีด 1 หัวเนื่องแต่ส่วนที่ได้รับการพิจารณาในรูปที่ 4.2

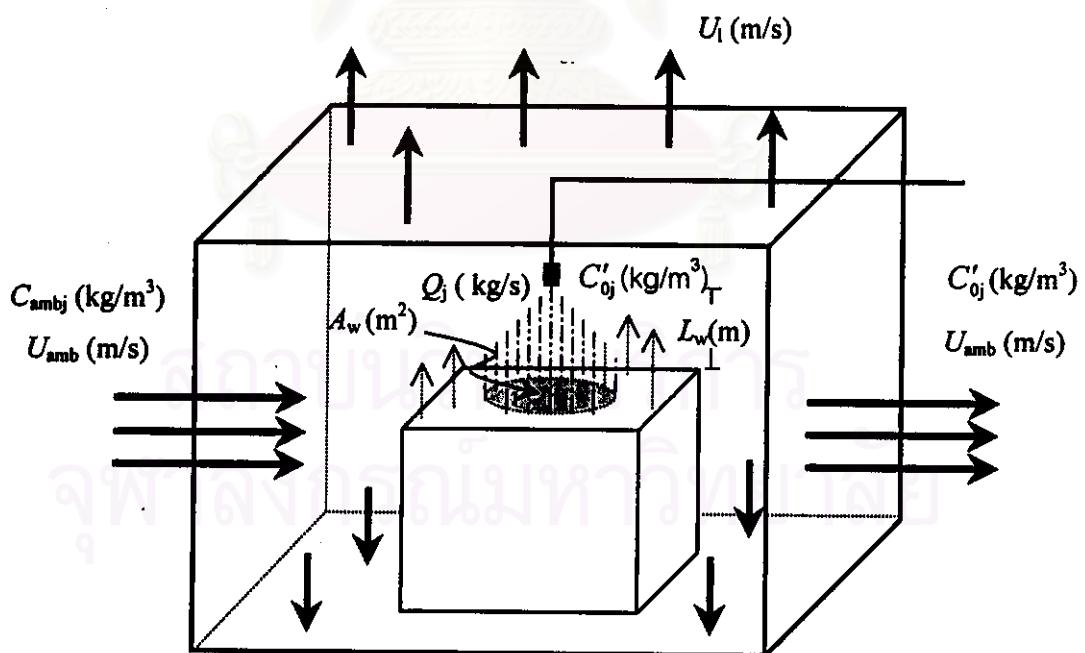
จากที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วว่า ระบบกำจัดฝุ่นโดยการฉีดน้ำเพื่อกำจัดอนุภาคฝุ่นที่เกิดจากอุตสาหกรรมไม่บด และย่อหินเป็นระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดโล่ง เพาะะจะนั้นจึงมีปัจจัยของลมจากสิ่งแวดล้อมเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยสมมติให้ลมเคลื่อนที่ในแนวแกน x ดังนั้นการหาความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นในลำเสียงจะแบ่งการคำนวณออกเป็น 2 ทิศทาง คือ

- แนวตั้ง ซึ่งเป็นการพิจารณาว่าอนุภาคฝุ่นเคลื่อนที่สวนทาง (counter flow) กับหยดน้ำ ดังแสดงในรูปที่ 4.3
- แนวราบ ซึ่งเป็นการพิจารณาว่าอนุภาคฝุ่นเคลื่อนที่ตัดตั้งจาก (cross flow) กับทิศทางการเคลื่อนที่ของหยดน้ำ ดังแสดงในรูปที่ 4.4

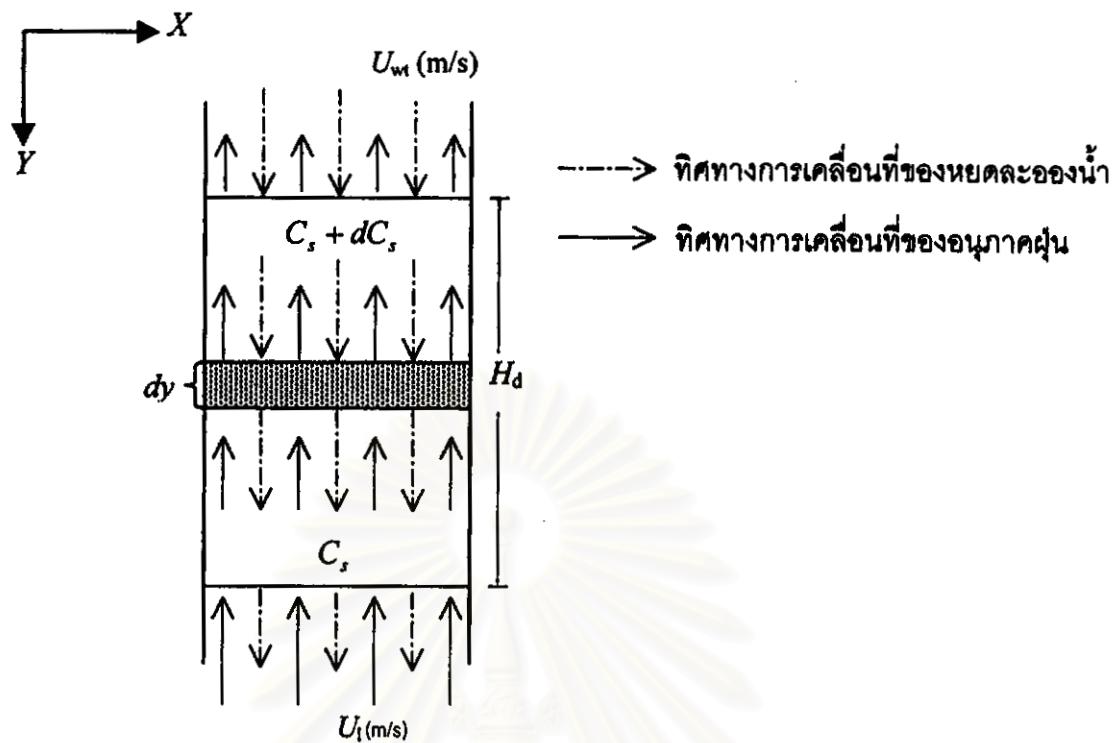
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

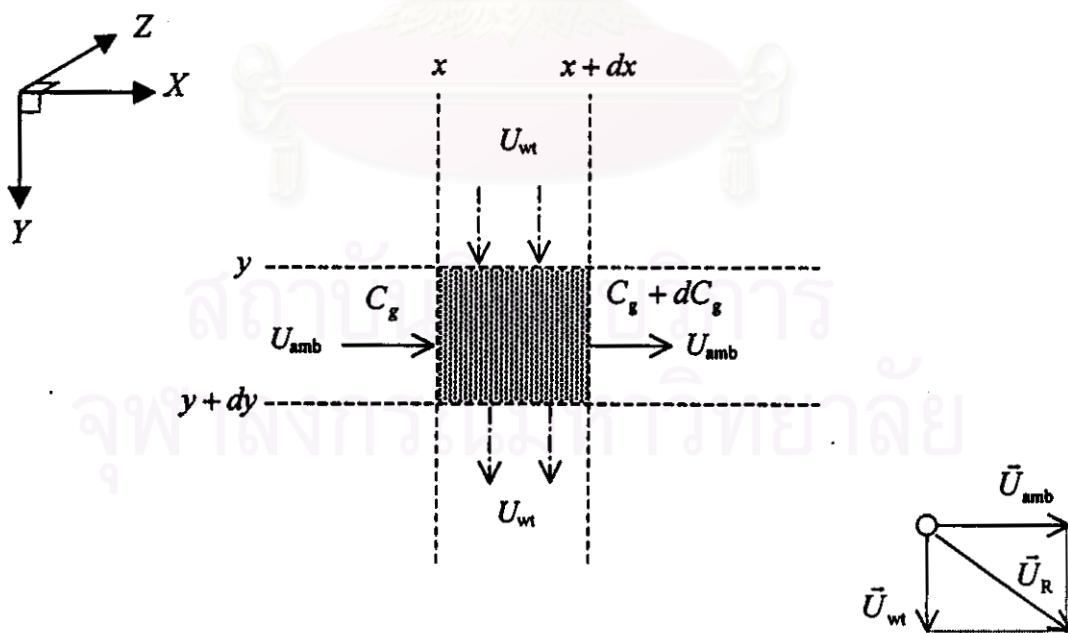
รูปที่ 4.1 โมเดลของแหล่งกำเนิดผุนก่อนการติดตั้งระบบบำบัดผุนโดยการฉีดหยดละอองน้ำ

รูปที่ 4.2 โมเดลแหล่งกำเนิดผุนเมื่อทำการติดตั้งระบบบำบัดผุนโดยการฉีดหยดละอองน้ำ

รูปที่ 4.3 แสดงภาพด้านข้าง (side view) การเคลื่อนที่แบบ counter flow ระหว่างอนุภาคผุ่นกับน้ำยาคงเด tam

รูปที่ 4.4 แสดงภาพด้านข้าง (side view) การเคลื่อนที่แบบ cross flow ระหว่างอนุภาคผุ่น กับน้ำยาคงเด tam

4.2.2.1 สมการคำนวณหาความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นในลำสเปรย์ในแนวตั้ง

จากกฎที่ 4.3 ซึ่งแสดงการเคลื่อนที่ของอนุภาคฝุ่นที่พุ่งขึ้นมาจากการแผลงกำเนิดด้วยความเร็ว U_i ในทิศทางแนวตั้งส่วนทางกับหน่วยต่ำสุดของน้ำที่ถูกพ่นออกจากหัวฉีดด้วยความตันในลำสเปรย์ โดยไม่มีความเร็วลมจากสิ่งแวดล้อม (U_{amb}) เข้ามายกเว้นช่อง

การพิจารณาจะถือว่าความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นในแนวแกน x มีค่าคงที่ แต่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นในแนวแกน y โดยเริ่มจากตำแหน่ง $y = 0$ ถึง $y = Y$ โดยที่ หน่วยต่ำสุดของน้ำที่มีขนาด D_{wi} คือ ค่ากึ่งกลางของหน่วยต่ำสุดของน้ำในอัตราภารชั้นที่ i และเป็นตัวแทนหน่วยต่ำสุดของน้ำขนาดต่างๆ ในอันตรภารชั้นนั้น

เมื่อพิจารณาที่ระยะ dy ซึ่งพื้นที่หน้าตัดของลำสเปรย์มีขนาดเท่ากับ A_w ดังนั้นปริมาณที่พิจารณาจะมีปริมาตร $dy \times A_w$

- ระยะเวลาในการเคลื่อนที่ของหน่วยต่ำสุดของน้ำที่มีขนาด D_{wi} ผ่านระยะทาง dy
(Resident time ; t_i)

$$t_i = \frac{dy}{U_{yi}} \quad [\text{sec}]$$

โดยที่ U_{yi} คือ ความเร็วในแนวแกน y ของหน่วยต่ำสุดของน้ำที่มีขนาด D_{wi} ขณะเคลื่อนที่ผ่านระยะทาง dy

เพราะขณะนั้นหน่วยต่ำสุดของน้ำแต่ละขนาดในปริมาตร $dy \times A_w$ จะมีค่า w_i ไม่เท่ากัน

- ความเร็วสัมพัทธ์ของหน่วยต่ำสุดของน้ำ (U_{Rsi}) จะมีค่าเท่ากัน

$$U_{Rsi} = U_{yi} + U_i \equiv U_{wii} \quad (4.12)$$

- เนื่องจากการให้ของหน่วยต่ำสุดของน้ำที่ถูกพ่นออกจากหัวฉีดเป็นการให้แบบต่อเนื่อง และจากสมมติฐานที่ว่าการกระจายตัวของหน่วยต่ำสุดของน้ำสม่ำเสมอในลำสเปรย์

ดังนั้นปริมาตรของหน่วยต่ำสุดของน้ำในปริมาตร $dy \times A_w$ (w_0)

$$w_0 = \sum_{i=1}^n \left(\frac{dy}{U_{yi}} \right) w_i \quad [\text{m}^3]$$

$$\text{เมื่อ} \quad w = \sum_{i=1}^n w_i \quad [\text{m}^3/\text{s}] \quad (4.13)$$

โดยที่	w	คือ อัตราการไหลของน้ำที่ถูกพ่นออกจากหัวฉีด
	w_i	คือ อัตราการไหลของน้ำที่มีขนาด D_{wi} ที่ถูกพ่นออกจากหัวฉีด
	n	จำนวนขนาด (size) ทั้งหมดของน้ำที่ถูกพ่นออกจากหัวฉีดด้วยความดัน

เพราะจะน้ำพื้นที่ทั้งหมดของน้ำในปริมาตร $dy \times A_w$ (A_0)

$$\begin{aligned} A_0 &= \sum_{i=1}^n \left(dy/U_{yi} \right) w_i \frac{\frac{\pi}{4} D_{wi}^2}{\frac{\pi}{6} D_{wi}^3} \\ &= \frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \left(dy/U_{yi} \right) \frac{w_i}{D_{wi}} \quad [\text{m}^2] \end{aligned}$$

จากสมการ (2.1-4) ซึ่งเป็นสมการที่ใช้คำนวณหาประสิทธิภาพของน้ำที่มีขนาด D_{wi} จำนวน 1 หยดในการจับอนุภาคฝุ่นที่มีขนาด D_{pj} (η_{pj})

ตั้งน้ำพื้นที่ที่น้ำที่มีขนาด D_{pj} ในการจับอนุภาคฝุ่นที่มีขนาด D_{pj} ในปริมาตร $dy \times A_w$ (A'_0) ได้คือ

$$A'_0 = \frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \left(dy/U_{yi} \right) \eta_{pj} \frac{w_i}{D_{wi}} \quad [\text{m}^2]$$

เพราะจะน้ำเนื้อพิจารณาปริมาณของอนุภาคฝุ่นที่มีขนาด D_{pj} ที่ถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดฝุ่น และสามารถถูกกำจัดโดยน้ำที่มีขนาดต่างๆ ในลำสเปรย์ (f_{sj}) จะได้

$$f_{sj} = \frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \left(dy/U_{yi} \right) \eta_{pj} \frac{w_i}{D_{wi}} U_{wi} \quad [\text{m}^3/\text{s}]$$

- เมื่อพิจารณาสมดุลของอนุภาคผุนที่มีขนาด D_{pj} ที่เข้าและออกจากปริมาตร $dy \times A_w$ จะได้

อัตราการสะสมของอนุภาค = อัตราการไหลของอนุภาคผุนขนาด D_{pj} เข้าปริมาตร $dy \times A_w$ -	
ผุนขนาด D_{pj} ที่แขวนลอยใน	อัตราการหนีของอนุภาคผุนขนาด D_{pj} จากปริมาตร $dy \times A_w$ -
ปริมาตร $dy \times A_w$	อัตราการจับอนุภาคผุนด้วยหยดละของน้ำในปริมาตร $dy \times A_w$

$$(dy \times A_w) \frac{dC_{sj}}{dt} = C_{sj} U_1 A_w - (C_{sj} + dC_{sj}) U_1 A_w - C_{sj} \left(\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \left(\frac{dy}{U_{yi}} \right) \eta_{ij} \frac{w_i}{D_{wi}} U_{wii} \right) \quad [\text{kg/s}] \quad (4.14)$$

จากสมมติฐานที่กำหนดให้ระบบอยู่ในสภาวะคงที่ (Steady state) ดังนั้น $\frac{dC_{sj}}{dt} = 0$

จากสมการ (4.13) และ (4.14) จะได้

$$A_w U_1 dC_{sj} = - C_{sj} \left(\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} U_{wii} w_i}{D_{wi} (U_{wii} - U_1)} dy \right)$$

กำหนดให้ $Q_s = A_w U_1$ จะได้

$$\frac{1}{C_{sj}} dC_{sj} = - \frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{wii}}{D_{wi} Q_s (U_{wii} - U_1)} dy$$

เมื่อทำการอนทิเกրตโดยพิจารณาในช่วงตั้งแต่ $y = 0$ ถึง $y = Y$ จะได้

$$\ln C'_{sj} - \ln C_{sj} = - \frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{wii} Y}{D_{wi} Q_s (U_{wii} - U_1)}$$

$$\ln \left[\frac{C'_{sj}}{C_{sj}} \right] = - \frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{wii} Y}{D_{wi} Q_s (U_{wii} - U_1)}$$

เมื่อทำการปรับรูปสมการให้อยู่ในรูป C'_{sj} จะได้

$$C'_{sj} = C_{sj} \exp \left[- \frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{wii} Y}{D_{wi} Q_s (U_{wii} - U_1)} \right] \quad (4.15)$$

เนื่องจาก Y คือ ระยะการเคลื่อนที่ในแนวแกน y ของหydrolate ของน้ำตั้งแต่เริ่มออกจากหัวจัดจนถึงแหล่งกำเนิดฝุ่น หรือก็คือความสูงของคำัสเปรีย์ ดังนั้นแทน Y ด้วย L_w จะได้

$$C'_{sj} = C_{sj} \exp \left[-\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{wi} L_w}{D_{wi} Q_s (U_{wi} - U_1)} \right] \quad (4.16)$$

กำหนดให้

$$K_{sj} = \frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{wi} L_w}{D_{wi} Q_s (U_{wi} - U_1)} \quad (4.17)$$

เพราะฉะนั้นจะได้สมการที่ใช้คำนวณหาค่าความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นที่มีขนาด D_{pj} ที่หนึ่งออกจากคำัสเปรีย์ (C'_{sj}) เมื่อพิจารณากรณีที่ไม่มีลมจากสิ่งแวดล้อมเข้ามาเกี่ยวข้อง(แนวตั้ง) ดังนี้คือ

$$C'_{sj} = C_{sj} \exp[-K_{sj}] \quad [\text{kg}/\text{m}^3] \quad (4.18)$$

และอัตราการหนีของอนุภาคฝุ่นออกจากคำัสเปรีย์ของหydrolate ของน้ำเนื่องจากความเร็วของผุ่นที่ถอยขึ้นมาจากการแหล่งกำเนิด (q'_s) สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$q'_s = C'_{sj} U_s A_w \quad [\text{kg}/\text{s}] \quad (4.19)$$

เมื่อสมการที่ใช้คำนวณหาค่า A_w คือ

$$A_w = \pi R_w^2 \quad (4.20)$$

โดยที่ A_w คือ พื้นที่หน้าตัดของคำัสเปรีย์ $[\text{m}^2]$

R_w คือ รัศมีของคำัสเปรีย์ $[m]$

และจากสมการ (4.15) ซึ่งเป็นสมการที่ใช้คำนวณหาค่าความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นที่มีขนาด D_{pj} ที่ระยะ Y ใดๆ ดังนั้นถ้าต้องการหาค่าความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นขนาดเฉลี่ยในอันตรากาศ j โดยเฉลี่ยตลอดระยะความสูงของคำัสเปรีย์ (L_w) จะสามารถทำได้ดังนี้

$$\overline{C}'_{sj} = \frac{1}{L_w} \int_0^{L_w} C'_{sj} dy \quad (4.21)$$

แทนค่า C'_{sj} ตัวอย่างสมการ (4.15) จะได้

$$\overline{C}'_{sj} = \frac{1}{L_w} \int_0^{L_w} C_{sj} \exp \left[-\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{wi} Y}{D_{wi} Q_s (U_{wi} - U_1)} \right] dy \quad (4.22)$$

กำหนดให้ $y^* = Y/L_w$ และแทนค่าลงในสมการ (4.22) จะได้

$$\overline{C}'_{sj} = \int_0^1 C_{sj} \exp \left[-\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{wi} L_w y^*}{D_{wi} Q_s (U_{wi} - U_1)} \right] dy^* \quad (4.23)$$

จากสมการ (4.22) สามารถจัดรูปใหม่ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \overline{C}'_{sj} &= C_{sj} \int_0^1 \exp(-K_{sj} y^*) dy^* \\ &= -\frac{C_{sj}}{K_{sj}} [\exp(-K_{sj} y^*)]_0^1 \\ &= -\frac{C_{sj}}{K_{sj}} [\exp(-K_{sj}) - 1] \\ &= \frac{C_{sj}}{K_{sj}} [1 - \exp(-K_{sj})] \end{aligned}$$

เพริมาณนี้คือความเร็วขันของอนุภาคผุนที่มีขนาด D_{pj} ที่หนึ่งออกจากล้ำสเปรย์โดยเฉลี่ย ผลของการจะลดลงของล้ำสเปรย์ (\overline{C}'_{sj}) จะสามารถคำนวณโดยใช้สมการ

$$\overline{C}'_{sj} = \frac{C_{sj}}{K_{sj}} [1 - \exp(-K_{sj})] \quad [\text{kg/m}^3] \quad (4.24)$$

4.2.2.2 สมการคำนวณหาความเข้มข้นของอนุภาคผุ่นในลำสเปรย์ในแนวราบ

จากกฎที่ 4.4 แสดงพิศทางการเคลื่อนที่ของลมจากสิ่งแวดล้อมผ่านปริมาตรควบคุมในพิศทางดังนี้หากกับพิศทางของหยดละอองน้ำ(แนวแกน x) และพัดพาเอาอนุภาคผุ่นจากภายนอกเข้ามาในปริมาตรควบคุม โดยไม่มีความเร็วลมจากแหล่งกำเนิด (U_0) เข้ามาเกี่ยวข้อง

การพิจารณาจะถือว่าความเข้มข้นของอนุภาคผุ่นในระย่างทางแกน y คงที่ແฉจะเกิดการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของอนุภาคผุ่นในแนวแกน x โดยเริ่มจาก $x = 0$ ถึง $x = X$

จากกฎที่ 4.4 กำหนดให้ระย่างทางในแนวแกน z ของส่วนที่แยกยาวเท่ากับ δ ตั้งนั้นบริเวณที่พิจารณาจะมีปริมาตร $dy \times dx \times \delta$

- เนื่องจากอนุภาคผุ่นเคลื่อนที่ตามลมจากสิ่งแวดล้อม แต่หยดละอองน้ำมีขนาดใหญ่มากไม่สามารถเคลื่อนที่ตามลมได้ ตั้งนั้นระย่างเวลาในการเคลื่อนที่ของหยดละอองน้ำที่มีขนาด D_{wi} ผ่านปริมาตร $dy \times dx \times \delta$ หรือ Resident time ; t_i คือ

$$t_i = \frac{dy}{U_{wii}} \quad [\text{sec}]$$

โดยที่ U_{wii} คือ ความเร็วบันปลายของหยดละอองน้ำที่มีขนาด D_{wi} ขณะเคลื่อนที่ผ่านระย่าง dy

เพาะจะนั้นหยดละอองน้ำแต่ละขนาดจะมีค่า t_i ไม่เท่ากันในปริมาตร $dy \times dx \times \delta$

- ความเร็วสัมพัทธ์ของหยดละอองน้ำ (U_{Rgi}) จะมีค่าเท่ากับ

$$U_{Rgi} = \sqrt{U_{wi}^2 + U_{amb}^2} \quad [\text{m/s}] \quad (4.25)$$

- เนื่องจากการให้ของหยดละอองน้ำที่ถูกพ่นออกจากรหัสจิตเป็นการในลักษณะต่อเนื่อง และจากสมมติฐานที่ว่าการกระจายตัวของหยดละอองน้ำสม่ำเสมอในลำสเปรย์

ตั้งนั้นปริมาตรของหยดละอองน้ำในปริมาตร $dy \times dx \times \delta$ (w_0)

$$w_0 = \sum_{i=1}^n \left(\frac{dy}{U_{wii}} \right) w_i \frac{dx \delta}{\delta X} \quad [\text{m}^3]$$

เพาะจะนั้นพื้นที่ทั้งหมดของหยดละอองน้ำในปริมาตร $dy \times dx \times \delta$ (A_0)

$$\begin{aligned} A_0 &= \sum_{i=1}^n \left(dy / U_{wi} \right) w_i \frac{dx}{X} \frac{\frac{\pi}{4} D_{wi}^2}{\frac{\pi}{6} D_{wi}^3} \\ &= \frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{w_i dx dy}{U_{wi} X D_{wi}} \quad [m^2] \end{aligned}$$

จากสมการ (2.1-4) ซึ่งเป็นสมการที่ใช้คำนวณหาประสิทธิภาพของหยดละอองที่มีขนาด D_{wi} จำนวน 1 หยดในการจับอนุภาคผุนที่มีขนาด D_{pj} (η_{ij})

ตั้งนั้นพื้นที่ที่หยดละอองน้ำที่มีขนาด D_{wi} มีโอกาสกำจัดอนุภาคผุนที่มีขนาด D_{pj} ในปริมาตร $dy \times dx \times \delta$ (A'_0) ได้คือ

$$A'_0 = \frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i dx dy}{U_{wi} X D_{wi}} \quad [m^2]$$

เพาะจะนั้นเมื่อพิจารณาปริมาณของอนุภาคผุนที่มีขนาด D_{pj} ที่ถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดผุน และสามารถถูกกำจัดโดยหยดละอองน้ำขนาดต่างๆ ในลำสเปรย์ (f_{pj}) จะได้

$$f_{pj} = \frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i dx dy}{U_{wi} X D_{wi}} U_{R_{pj}} \quad [m^3/s]$$

- เมื่อพิจารณาสมดุลมวลของอนุภาคผุนที่มีขนาด D_{pj} ที่เข้าและออกจากการปริมาตร $dy \times dx \times \delta$ จะได้

อัตราการสะสมของอนุภาค = อัตราการไหลของอนุภาคผุนขนาด D_{pj} เข้าปริมาตร $dy \times dx \times \delta$ - ผุนขนาด D_{pj} ที่離開ลงใน อัตราการหนีของอนุภาคผุนขนาด D_{pj} จากปริมาตร $dy \times dx \times \delta$ - อัตราการจับอนุภาคผุนด้วยหยดละอองน้ำในปริมาตร $dy \times dx \times \delta$

$$(dy \times dx \times \delta) \frac{dC_{ej}}{dt} = C_{ej} dy \delta U_{amb} - (C_{ej} + dC_{ej}) dy \delta U_{amb} - C_{ej} \left(\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i dx dy}{U_{wi} X D_{wi}} U_{R_{pj}} \right)$$

[kg/s] (4.26)

กำหนดให้ C_{gj} คือ ความเข้มข้นของอนุภาคผุนที่มีขนาด D_{pj} ก่อนเร้าลำสมดุลในแนวนอน $[kg/m^3]$

จากสมมติฐานที่กำหนดให้ระบบอยู่ในสภาวะคงที่ (Steady state) ดังนั้น $\frac{dC_{gj}}{dt} = 0$

จากสมการ (4.26) จะได้

$$\frac{dy}{dx} \delta U_{amb} dC_{gj} = C_{gj} \left(\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i dx dy}{U_{wti} XD_{wi}} U_{Rgi} \right)$$

กำหนดให้ $Q_g = Y \delta U_{amb}$ จะได้

$$\frac{1}{C_{gj}} dC_{gj} = -\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{Rgi} Y}{D_{wi} Q_g X U_{wti}} dx$$

อนทิเกรตตั้งแต่ $x = 0$ ถึง $x = X$ จะได้

$$\ln C'_{gj} - \ln C_{gj} = -\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{Rgi} Y}{D_{wi} Q_g X U_{wti}} X$$

$$\ln \left[\frac{C'_{gj}}{C_{gj}} \right] = -\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{Rgi} Y}{D_{wi} Q_g U_{wti}}$$

เมื่อทำการปรับรูปสามการให้ออยู่ในรูป C'_{gj} จะได้

$$C'_{gj} = C_{gj} \exp \left[-\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{Rgi} Y}{D_{wi} Q_g U_{wti}} \right] \quad (4.27)$$

เนื่องจาก Y คือ ระยะการเคลื่อนที่ในแนวแกน y ของหยดละอองน้ำตั้งแต่เริ่มออกจากหัวฉีดจนถึงแหล่งกำเนิดผุน หรือก็คือความสูงของต่ำสมดุล ดังนั้นแทน Y ด้วย L_w จะได้

$$C'_{gj} = C_{gj} \exp \left[-\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{Rgi} L_w}{D_{wi} Q_g U_{wti}} \right] \quad (4.28)$$

กำหนดให้

$$K_{gj} = \frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{Rg} L_w}{D_{wi} Q_g U_{wi}} \quad (4.29)$$

เพราะจะนั้นจะได้สมการที่ใช้คำนวนหาค่าความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นที่มีขนาด D_{pj} ที่หนึ่ง ออกจากสเปรย์ (C'_{gj}) ในแนวนอน ดังนี้ คือ

$$C'_{gj} = C_{gj} \exp[-K_{gj}] \quad [\text{kg/m}^3] \quad (4.30)$$

และอัตราการหนีของอนุภาคฝุ่นออกจากจำสเปรย์ของหยดละของน้ำเนื่องจากความเร็วลมจากสิ่งแวดล้อม (q'_g) สามารถคำนวนได้จาก

$$q'_g = C'_{gj} U_{amb} A_{sp} \quad [\text{kg/s}] \quad (4.31)$$

เมื่อสมการที่ใช้คำนวนหาค่า A_{sp} คือ

$$A_{sp} = 1.5 L_w R_w \quad (4.32)$$

โดยที่ A_{sp} คือ พื้นที่ผิวต้านข้างของจำสเปรย์ต้านรับลม $[\text{m}^2]$

และจากสมการ (4.27) ซึ่งเป็นสมการที่ใช้คำนวนหาค่าความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นที่มีขนาด D_{pj} ที่ระยะ Y ได้ ดังนั้นถ้าต้องการหาค่าความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นที่มีขนาด D_{pj} โดยเฉลี่ยตลอดระยะความสูงของจำสเปรย์ (L_w) จะสามารถทำได้ดังนี้

$$\bar{C}'_{gj} = \frac{1}{L_w} \int_0^{L_w} C'_{gj} dy \quad (4.33)$$

แทนค่า C'_{gj} ด้วยสมการ (4.27) จะได้

$$\bar{C}'_{gj} = \frac{1}{L_w} \int_0^{L_w} C_{gj} \exp \left[-\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{Rg} Y}{D_{wi} Q_g U_{wi}} \right] dy \quad (4.34)$$

กำหนดให้ $y^* = Y/L_w$ และแทนค่าลงในสมการ (4.34) จะได้

$$\bar{C}'_{gj} = \int_0^1 C_{gj} \exp\left[-\frac{3}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\eta_{ij} w_i U_{Rgi} L_w y^*}{D_{wi} Q_{gi} U_{wri}}\right] dy^* \quad (4.35)$$

จากสมการ (4.35) สามารถจัดรูปใหม่ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \bar{C}'_{gj} &= C_{gj} \int_0^1 \exp(-K_{gj} y^*) dy^* \\ &= -\frac{C_{gj}}{K_{gj}} [\exp(-K_{gj} y^*)]_0^1 \\ &= -\frac{C_{gj}}{K_{gj}} [\exp(-K_{gj}) - 1] \\ &= \frac{C_{gj}}{K_{gj}} [1 - \exp(-K_{gj})] \end{aligned}$$

เพื่อจะนั่นค่าความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นที่มีขนาด D_{pj} ที่นีออกจากการคำนวณเบรย์โดยเฉลี่ยพิจารณาผลตระยับความสูงของลำแสงเบรย์ (\bar{C}'_{gj}) จะสามารถคำนวณได้โดยใช้สมการ

$$\bar{C}'_{gj} = \frac{C_{gj}}{K_{gj}} [1 - \exp(-K_{gj})] \quad (4.36)$$

เมื่อพิจารณาอัตราการจับฝุ่นด้วยหยดละของน้ำเมื่อทำการติดตั้งหัวฉีด 1 หัว เนื้อพื้นที่แหล่งกำเนิดฝุ่น จะได้ดังนี้

อัตราการกำจัดฝุ่นด้วยหยด	=	อัตราการเข้าช่องอนุภาคฝุ่นเข้าสู่ลำแสงเบรย์ -
ละของน้ำในลำแสงเบรย์		อัตราการหนีช่องอนุภาคฝุ่นออกจากลำแสงเบรย์

$$\begin{aligned} \Delta q_j &= (q_s + q_g) - (q'_s - q'_g) \\ &= (C_{sj} U_A w + C_{gj} U_{amb} A_{sp}) - (C'_{sj} U_A w + C'_{gj} U_{amb} A_{sp}) \quad (4.37) \end{aligned}$$

เมื่อพิจารณาสมการดุลมวลสารของอนุภาคฝุ่นที่แขวนลอยในอากาศบริเวณรอบๆ แหล่งกำเนิดฝุ่นซึ่งติดตั้งหัวฉีดน้ำยาลดละอองน้ำ 1 หัว (ตั้งแสดงในรูปที่ 4.2) จะได้ว่า

$$\text{อัตราการสะสมของอนุภาคฝุ่นที่แขวนลอยในปริมาตร} = \text{อัตราการเกิดอนุภาคฝุ่นในปริมาตรควบคุม} + \text{อัตราการหลุดของอนุภาคฝุ่นเข้าปริมาตรควบคุม} - \text{อัตราการหนีของอนุภาคฝุ่นจากปริมาตรควบคุม} - \text{อัตราการจับอนุภาคฝุ่นด้วยหยดน้ำในปริมาตรควบคุม}$$

เนื่องจากอนุภาคฝุ่นที่อยู่ในปริมาตรควบคุมเมื่อทำการติดตั้งระบบกำจัดฝุ่นโดยการฉีดหยดน้ำจะมีอัตราหายใจต่อไปนี้ การพิจารณาสมการดุลมวลสารจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน เช่นเดียวกับการพิจารณาสมการดุลมวลสารก่อนการติดตั้งระบบกำจัดฝุ่น คือ

- พิจารณาการสมดุลมวลสารของอนุภาคฝุ่นขนาด j (D_{pj}) ในปริมาตรควบคุม
- พิจารณาการสมดุลมวลสารโดยรวมของอนุภาคฝุ่นทั้งหมดในปริมาตรควบคุม

4.2.2.3 สมการดุลมวลสารของอนุภาคฝุ่นที่มีขนาด j (D_{pj}) ในปริมาตรควบคุม

เมื่อพิจารณาการสมดุลมวลสารของอนุภาคฝุ่นขนาด j (D_{pj}) ในปริมาตรควบคุม จะได้

$$V \frac{dC'_{0j}}{dt} = Q_j + C_{ambj} U_{amb} A_{sc} - [C'_{0j} U_{amb} A_{sc} + C'_{0j} U_{pj} A_{bc} + C'_{0j} U'_1 A_{tc}] - \Delta q_j \quad [\text{kg/s}] \quad (4.38)$$

จากสมมติฐานที่กำหนดให้ระบบอยู่ในสภาวะคงที่ (Steady state) ดังนั้น $\frac{dC'_{0j}}{dt} = 0$

สมการ (4.38) จึงสามารถเขียนใหม่ได้ดังนี้

$$0 = Q_j + C_{ambj} U_{amb} A_{sc} - C'_{0j} [U_{amb} A_{sc} + U_{pj} A_{bc} + U'_1 A_{tc}] - \Delta q_j$$

$$C'_{0j} = [(Q_j - \Delta q_j) + C_{ambj} U_{amb} A_{sc}] / (U_{amb} A_{sc} + U_{pj} A_{bc} + U'_1 A_{tc}) \quad [\text{kg/m}^3] \quad (4.39)$$

4.2.2.4 สมการดุลมวลสารโดยรวมของอนุภาคผู้นั้นทั้งหมดในปริมาตรควบคุม

เมื่อพิจารณาสมการดุลมวลสารโดยรวมของอนุภาคผู้นั้นทั้งหมดในปริมาตรควบคุม จะได้

$$V \sum_{j=1}^m \frac{dC'_{0j}}{dt} = Q + \sum_{j=1}^m C_{ambj} U_{amb} A_{sc} - \left[\sum_{j=1}^m C'_{0j} U_{amb} A_{sc} + \sum_{j=1}^m C'_{0j} U_{pj} A_{bc} + \sum_{j=1}^m C'_{0j} U'_1 A_{tc} \right] - \sum_{j=1}^m \Delta q_j [kg/s] \quad (4.40)$$

จากสมมติฐานที่กำหนดให้ระบบอยู่ในสภาวะคงที่ (Steady state) ดังนั้น $\frac{dC'_{0j}}{dt} = 0$

สมการ (4.40) จึงสามารถเขียนใหม่ได้ดังนี้

$$0 = Q + \sum_{j=1}^m C_{ambj} U_{amb} A_{sc} - \sum_{j=1}^m C'_{0j} [U_{amb} A_{sc} + U_{pj} A_{bc} + U'_1 A_{tc}] - \sum_{j=1}^m \Delta q_j$$

$$\sum_{j=1}^m C'_{0j} [U_{amb} A_{sc} + U_{pj} A_{bc} + U'_1 A_{tc}] = \left(Q - \sum_{j=1}^m \Delta q_j \right) + \sum_{j=1}^m C_{ambj} U_{amb} A_{sc} \quad (4.41)$$

เมื่อ

$$\sum_{j=1}^m \Delta q_j = \sum_{j=1}^m [(C_{sj} U'_1 A_{tc} + C_{sj} U_{amb} A_{sp}) - (C'_{sj} U'_1 A_{tc} + C'_{sj} U_{amb} A_{sp})] [kg/s] \quad (4.42)$$

4.2.3 สมการประเมินประสิทธิภาพการจับผู้นั้นของระบบกำจัดผู้นั้นโดยการฉีดหยดละของน้ำ

เนื่องจากงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของการฉีดหยดละของน้ำต่อการจับผู้นั้นที่ถูกพื้นออกจากการหัวฉีด และการกระจายขนาดของอนุภาคผู้นั้น ดังนั้นการประเมินประสิทธิภาพการจับผู้นั้นของระบบกำจัดผู้นั้นโดยการฉีดหยดละของน้ำจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

4.2.3.1 ประเมินประสิทธิภาพการจับผู้นั้นของอนุภาคผู้นั้นขนาด D_{pj}

ในการประเมินประสิทธิภาพการจับผู้นั้นที่มีขนาด D_{pj} ของระบบกำจัดผู้นั้นโดยการฉีดหยดละของน้ำ (g_s) จะสามารถคำนวณได้โดยใช้สมการดังต่อไปนี้

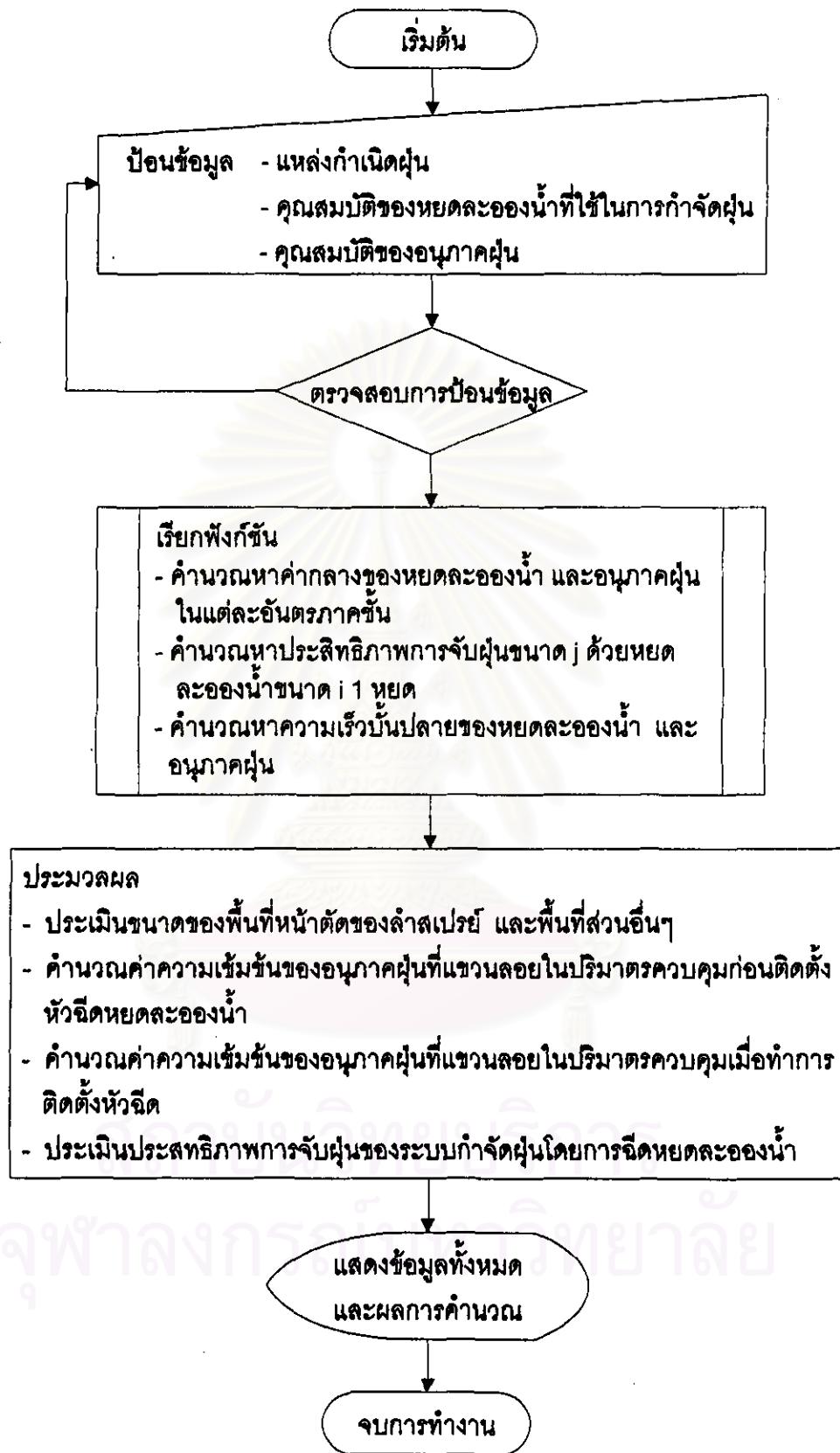
$$\eta_{C_0j} = 1 - \frac{C'_{0j}}{C_{0j}} \quad (4.43)$$

4.2.3.2 ประเมินประสิทธิภาพการจับผู้น้อยรวม

เมื่อประเมินประสิทธิภาพโดยรวมการจับผู้น้อยของระบบกำจัดผู้น้อยโดยการจัดหน่วยละของน้ำ (η_{total}) จะสามารถคำนวณได้โดยใช้สมการดังต่อไปนี้

$$\eta_{total} = 1 - \frac{\sum_{j=1}^m C'_{0j}}{\sum_{j=i}^m C_{0j}} \quad (4.44)$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.5 ผังการคำนวณอย่างง่ายของโปรแกรมคำนวณหาประสิทธิภาพการจับฝุ่นด้วยหยดละอองน้ำ

4.3 ขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม

โปรแกรมคำนวณหาประสิทธิภาพการกำจัดฝุ่นของระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดโล่งโดยการฉีดน้ำด้วยหัวฉีดน้ำเป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นโดยอาศัยแบบจำลองของระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดโล่งโดยการฉีดน้ำด้วยหัวฉีดน้ำ ซึ่งรายละเอียดของสมการที่อ้างอิงในแบบจำลองได้อธิบายไว้แล้วในหัวข้อ 4.2 และโปรแกรมดังกล่าวเป็นโปรแกรมที่เขียนขึ้นโดยใช้ภาษาเดลฟิ(Delphi) ซึ่งเป็นโปรแกรมที่มีลักษณะของ Visual และเป็นโปรแกรมแบบ 32 bit อย่างแท้จริง ตั้งนั้นจึงสามารถใช้งานบน Windows 95 และสามารถพัฒนา Application ต่างๆได้มากมาย ช่วยให้ผู้ใช้ (user) สามารถเข้าใจโปรแกรมที่เขียนขึ้นได้อย่างรวดเร็วและสะดวกในการใช้งาน

โดยขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมคำนวณหาประสิทธิภาพการกำจัดฝุ่นของระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดโล่งโดยการฉีดน้ำ จะแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้คือ

- ขั้นตอนการใส่ข้อมูล (Input Data)
- ขั้นตอนการประมวลผล (Process)
- ขั้นตอนการแสดงผล (Output data)

ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 ขั้นตอนการใส่ข้อมูล (Input Data)

ขั้นตอนการใส่ข้อมูลถือว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก โดยข้อมูลที่ป้อนจะต้องมีความถูกต้องและใกล้เคียงกับสภาวะจริงมากที่สุด

การใส่ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้คือ

- หน้าต่างที่ 1 ช้อมูลแหล่งกำเนิดฝุ่น

หน้าต่างที่ 1 (ดังแสดงในรูปที่ 4.6 ภาคผนวก ฯ) ถือว่าเป็นขั้นตอนเริ่มต้นการทำงานของโปรแกรม เมื่อผู้ใช้กดปุ่ม "New" จากเมนูหลักหรือจากแถบเครื่องมือก็ได้ หน้าต่างที่ 1 นี้ก็จะปรากฏขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้ป้อนข้อมูลใหม่

ข้อมูลแหล่งกำเนิดฝุ่นที่ต้องป้อนให้กับโปรแกรม ประกอบด้วย

- ชื่อ และขนาดของอุปกรณ์
- ระยะห่างจากแหล่งกำเนิดฝุ่นที่พิจารณา (L_0)
- ความเร็วฝุ่นที่พุ่งขึ้นมาจากการแหล่งกำเนิด (U_0)
- ความเร็วลมจากสภาพภาวะแวดล้อม (U_{amb})

จากนั้นกดปุ่ม "Next" เพื่อเข้าสู่หน้าต่อไป คือข้อมูลคุณสมบัติของหยดละอองน้ำ

• หน้าต่อไป 2 ข้อมูลคุณสมบัติของหยดละอองน้ำ

หน้าต่อไป 2 ข้อมูลคุณสมบัติของหยดละอองน้ำ (ดังแสดงในรูปที่ ๙.๘ ภาคผนวก ๙) โดย ข้อมูลคุณสมบัติของหยดละอองน้ำที่ต้องป้อนให้กับโปรแกรม ประกอบด้วย

- ความหนาแน่นของเหลวที่ใช้ เป็นน้ำ (ρ_w)
- ชนิดของหัวฉีดที่เลือกใช้
- อัตราการไหลของหยดละอองน้ำออกจากหัวฉีดสเปรย์ (w)
- ความสูงเฉลี่ยของคำสเปรย์ หรือระยะการติดตั้งหัวฉีดเหนือแหล่งกำเนิดฝุ่น (L_w)
- รัศมีของคำสเปรย์ (R_w) หรือพื้นที่หน้าตัดของคำสเปรย์ (A_w) และพื้นที่ผิวด้านข้างของคำสเปรย์ด้านรับลม (A_{sp})
- ข้อมูลการกระจายขนาดของหยดละอองน้ำ (Water size distribution)

เพื่อความสะดวกของผู้ใช้ ในโปรแกรมมีข้อมูลของหัวฉีดเพิ่มขึ้นมาอีก 2 ชนิดให้เลือก คือ หัวฉีดประเภทที่ 1 ซึ่งเป็นหัวฉีดยาฆ่าแมลงซึ่งมีจำนวนเม็ดทึบไปในห้องตลาด และหัวฉีดประเภทที่ 2 ซึ่งเป็นหัวฉีดชนิดเดียวกับที่บริษัทผลิตปุ๋นซีเมนต์แห่งหนึ่งใช้อยู่ หากข้อมูลหัวฉีดที่มีตรงกับข้อมูลของหัวฉีดดังกล่าวก็สามารถเลือกชนิดของหัวฉีดเป็นหัวฉีดชนิดนั้นได้โดยกดปุ่มน้ำหัวฉีดนั้น และไม่ต้องใส่ข้อมูลการกระจายขนาดของหยดละอองน้ำอีก แต่ถ้าข้อมูลของหัวฉีดที่ไม่มีตรงกับหัวฉีดทั้ง 2 ชนิด ก็ต้องใส่ข้อมูลการกระจายให้เรียบร้อยโดยกดปุ่ม "ใส่ข้อมูลการกระจายขนาด" จากนั้นจะปรากฏหน้าต่างดังแสดงในรูปที่ ๙.๘ (ภาคผนวก ๙)

ส่วนข้อมูลรัศมีของคำสเปรย์(R_w) ในกรณีที่ผู้ใช้ไม่มีข้อมูลรัศมีของคำสเปรย์ของหัวฉีดชนิดนั้น ก็สามารถคำนวณหาได้จากโปรแกรมคำนวณหาเส้นโคจรของหยดละอองน้ำซึ่งได้กล่าวรายละเอียดไว้ในบทที่ ๓ หรือถ้าผู้ใช้มีข้อมูลพื้นที่หน้าตัดของคำสเปรย์อยู่แล้วก็สามารถเลือกใส่ข้อมูล

นั้นได้เลยโดยไม่ต้องใส่ชื่อ Muller ของคำสเปรย์อีก การที่โปรแกรมให้เลือกใส่ชื่อมุคระหว่างรัศมีของ คำสเปรย์หรือชื่อมูลพื้นหน้าตัดของคำสเปรย์จะเป็นประจำขึ้นต่อผลการคำนวณประสิทธิภาพการจับ ฝุ่นด้วยการฉีดหยดคละของน้ำมาก เพราะในความเป็นจริงพื้นที่หน้าตัดของคำสเปรย์ก็ไม่ได้มีลักษณะ เป็นวงกลมเสมอไป เช่นถ้าใส่ชื่อ Muller คำสเปรย์ไปคำนวณหาพื้นที่หน้าตัดของคำสเปรย์ตามสมการ (4.20) ก็อาจจะมีข้อผิดพลาดได้

เมื่อใส่ชื่อ Muller เขียนร้อยแล้ว จึงกดปุ่ม “Next” เพื่อเข้าสู่หน้าต่างถัดไป คือชื่อมูลคุณสมบัติ ของอนุภาคฝุ่น

● หน้าต่างที่ 3 ชื่อมูลคุณสมบัติของอนุภาคฝุ่น

หน้าต่างที่ 3 ชื่อมูลคุณสมบัติของอนุภาคฝุ่น (แสดงดังรูปที่ ช.9 ภาคผนวก ช.) โดยชื่อมูลคุณสมบัติของอนุภาคฝุ่นที่ต้องป้อนให้กับโปรแกรม ประกอบด้วย

- ความหนาแน่นของอนุภาคฝุ่น (ρ_d)
- ชื่อมูลอนุภาคฝุ่นที่มี และความเริ่มข้นของอนุภาคฝุ่น
- ชื่อมูลการกระจายขนาดของอนุภาคฝุ่น (Dust size distribution)

เนื่องจากการคำนวณหาประสิทธิภาพการกำจัดฝุ่นจำเป็นต้องทราบชื่อมูลความเริ่มข้น ของอนุภาคฝุ่นสามตำแหน่ง คือ ความเริ่มข้นอนุภาคฝุ่นจากสิ่งแวดล้อม (C_{amb}) ความเริ่มข้นของอนุภาคฝุ่นจากแหล่งกำเนิดฝุ่น (C_s) และความเริ่มข้นอนุภาคฝุ่นในบริมาตรควบคุมก่อนติดตั้งระบบกำจัดฝุ่นโดยการฉีดหยดคละของน้ำ (C_0) ซึ่งชื่อมูลเหล่านี้อาจได้จากการวัดค่าโดยตรง แต่ในบางครั้ง การวัดค่าโดยตรงเพื่อหาความเริ่มข้นของอนุภาคฝุ่นทั้งสามตำแหน่งอาจทำได้ลำบาก ดังนั้นหากผู้ใช้มีชื่อมูลเพียงสองตำแหน่งโปรแกรมก็ยังสามารถทำการประมวลผลได้ โดยโปรแกรมจะใช้สมการ (4.9) คำนวณหาชื่อมูลความเริ่มข้นอนุภาคฝุ่น ณ ตำแหน่งที่เหลือเชิงโดยอัตโนมัติ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้ใช้จะต้องเลือกชื่อมูลของอนุภาคฝุ่นที่มีให้ถูกต้อง

เมื่อเลือกชื่อมูลอนุภาคฝุ่นซึ่งตรงกับชื่อมูลที่มีแล้ว จากนั้นกดปุ่ม “ใส่ชื่อมูลการกระจายขนาด” เพื่อใส่ชื่อมูลการกระจายขนาดของอนุภาคฝุ่น ซึ่งจะปรากฏหน้าต่างดังแสดงในรูปที่ ช.10 (ภาคผนวก ช.)

จากนั้นกดปุ่ม “Next” เข้าสู่หน้าต่างถัดไป เพื่อเลือกกฎแบบการแสดงผลการคำนวณดังแสดงในรูปที่ ช.12 (ภาคผนวก ช.)

เมื่อจากข้อมูลที่ต้องป้อนให้กับโปรแกรมมีหลายค่า เพื่อความสะดวกในการป้อนข้อมูล ดังนั้นโปรแกรมคำนวนหาปริมาณหินภูเขาพาร์จับผู้นองระบบน้ำจะต้องในที่เปิดสองโดยการจัดหินด้วยตระของน้ำ จึงมีระบบหน่วยให้เลือกทั้งแบบเอสโตร์และแบบอังกฤษ ซึ่งผู้ใช้สามารถเลือกหน่วยให้ตรงกับข้อมูลที่มี

นอกจากนี้ในส่วนการใส่ข้อมูลการกระจายขนาดของหินด้วยตระของน้ำ และอนุภาคผุนในโปรแกรมยังมีหน่วยให้เลือก คือ โดยปริมาตร (by volume) หรือโดยจำนวน (by No.) แล้วแต่ผู้ใช้จะเลือกใช้ตามข้อมูลการกระจายขนาดที่มี ซึ่งโปรแกรมจะมีสมการแปลงข้อมูลจากหน่วยจำนวนให้เป็นหน่วยปริมาตรซึ่งเป็นหน่วยที่ใช้สำหรับการคำนวน

$$v_i = \frac{d_i^3 n_i}{\sum d_i^3 n_i} \quad (4.45)$$

เมื่อ

n_i คือ ปริมาตรหินด้วยตระของน้ำหรือความเข้มข้นอนุภาคผุนขนาดโดยเฉลี่ยในอันตรภาคชั้น i [m³]

d_i คือ เส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ยของหินด้วยตระของน้ำหรืออนุภาคผุนในอันตรภาคชั้น i [m]

n_i คือ จำนวนหินด้วยตระของน้ำหรือจำนวนอนุภาคผุนในอันตรภาคชั้น i [No.]

ข้อมูลที่ต้องป้อนให้กับโปรแกรมทั้งหมดนี้จะมีค่าที่ถูกกำหนดให้ล่วงหน้า (Default) ไว้แล้ว ดังแสดงในตารางที่ 4.1

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูล default ของโปรแกรมคำนวณหาประสิทธิภาพการจับฝุ่นของระบบกำจัดฝุ่น ในที่เปิดต่องโดยการจัดหน่วยเดียวกันนี้

ข้อมูลแหล่งกำเนิดฝุ่น

-	ชื่อ	-	หมายเหตุ	-
-	ขนาดของอุปกรณ์		$1 \times 1.5 \times 2$	ลบ.ม.
-	พื้นที่แหล่งกำเนิดฝุ่น		1×1.5	ตร.ม.
-	ระยะห่างจากแหล่งกำเนิดฝุ่นที่พิจารณา		1	ม.
-	ความเร็วฝุ่นที่ฟุ้งขึ้นมาจากการแหล่งกำเนิด (U_i)		0.1	ม./วินาที
-	ความเร็วลมจากสภาวะแวดล้อม (U_{amb})		1	ม./วินาที
-	ความสูงเฉลี่ยของลำแสงเปรียญ (L_w)		0.5	ม.
-	ความหนาแน่นของอากาศ (ρ_a)		1.2928	กก./ลบ.ม.
-	ความหนืดของอากาศ (μ_a)		1.8×10^{-5}	กก./ม. วินาที

ข้อมูลคุณสมบัติของหยดละอองน้ำ ได้แก่

-	ความหนาแน่นของหยดละอองน้ำ (ρ_w)	1000	กก./ลบ.ม.
-	ชนิดของหัวฉีดที่เลือกใช้	หัวฉีดประเภทที่ 1	
-	อัตราการไอน้ำของหยดละอองน้ำออกจากหัวฉีดเปรียญ (w)	1.88×10^{-5}	ลบ.ม./วินาที
-	รัศมีของลำแสงเปรียญ (R_w)	0.25	ม.
-	ข้อมูลการกระจายขนาดของหยดละอองน้ำ (Water size distribution)	ดูรายละเอียดในภาคผนวก ฯ หัวข้อ ๑.๑	

ข้อมูลคุณสมบัติของอนุภาคฝุ่น

-	ความหนาแน่นของอนุภาคฝุ่น (ρ_p)	2600	กก./ลบ.ม.
-	ข้อมูลอนุภาคฝุ่นที่มี	สิงแผลตัวล้อม – ปริมาตรควบคุม	
-	ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นจากสิงแผลตัวล้อม	1×10^{-4}	กก./ลบ.ม.
-	ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นในปริมาตรควบคุม	0.1	กก./ลบ.ม.

4.3.2 ขั้นตอนการประเมินผล (Process)

เมื่อทำการป้อนข้อมูลต่างๆเรียบร้อยแล้ว โปรแกรมจะเริ่มทำการประเมินผลโดยมีขั้นตอนดังๆ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ประเมินขนาดของพื้นที่หน้าตัดของลำไส้จากหัวอ็ดที่เลือกใช้ (A_w)

จากที่กล่าวมาแล้วการใส่ข้อมูลเพื่อประเมินหาพื้นที่หน้าตัดของลำไส้เปรียบๆจากหัวอ็ดที่เลือกใช้ (A_w) คือ ใส่ข้อมูลของพื้นที่หน้าตัดของลำไส้เปรียหรือใส่ข้อมูลรัศมีของลำไส้ เป็นกรณีเลือกใส่ข้อมูลรัศมีของลำไส้เปรียบโปรแกรมจะประเมินหาพื้นที่หน้าตัดของลำไส้เปรียโดยใช้ข้อมูลของรัศมีของลำไส้เปรีย์แทนลงในสมการ (4.20) ก็จะทราบค่าพื้นที่หน้าตัดของลำไส้เปรีย

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดความเร็วบันปลายของหยดละของน้ำ (U_{pw}) และความเร็วบันปลายของอนุภาคฝุ่น (U_{pt})

ความเร็วบันปลายของหยดละของน้ำ (U_{pw}) สามารถคำนวณโดยอาศัยการแก้สมการ (3.18), (3.19) หรือ (3.20) (ดูรายละเอียดหัวข้อ 3.3.2) ส่วนการคำนวณค่าความเร็วบันปลายของอนุภาคฝุ่น (U_{pt}) สามารถกระทำได้โดยอาศัยสมการดังกล่าวเช่นเดียวกัน เพียงแต่เปลี่ยนคุณสมบัติและพารามิเตอร์ของหยดละของน้ำเป็นของอนุภาคฝุ่นแทน

ขั้นตอนที่ 3 คำนวณประสิทธิภาพการกำจัดฝุ่นขนาดโดยเฉลี่ยในอัตราการซึ้งที่ j ด้วยหยดละของน้ำขนาดโดยเฉลี่ยในอัตราการซึ้งที่ i จำนวน 1 หยด (\bar{g}_{ij})

ประสิทธิภาพของการกำจัดฝุ่นขนาดโดยเฉลี่ยในอัตราการซึ้งที่ j ด้วยหยดละของน้ำขนาดโดยเฉลี่ยในอัตราการซึ้งที่ i จำนวน 1 หยด (\bar{g}_{ij}) สามารถคำนวณได้โดยอาศัยสมการ (2.1 - 2.4) ซึ่งเป็นสมการที่ขึ้นกับค่าตัวเลขเรย์โนล์ด์ ค่า \bar{g}_{ij} ที่คำนวณได้จะต้องนำไปแทนค่าลงในสมการ (4.16) และ (4.28) เพื่อใช้คำนวณหาอัตราการจับฝุ่นด้วยหยดละของน้ำต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 คำนวณค่าความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นที่แขวนลอยในปริมาตรควบคุมก่อนการติดตั้งระบบกำจัดฝุ่นโดยการอัดหยดละของน้ำ

จากที่ได้กล่าวมาแล้วว่าการคำนวณหาประสิทธิภาพการกำจัดฝุ่นโดยการจัดหยดละของน้ำจำเป็นต้องทราบข้อมูลความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นจากสิ่งแวดล้อม (C_{ambj}) ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นจากแหล่งกำเนิดฝุ่น (C_{ej}) และความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นในปริมาตรควบคุมก่อนการติดตั้งระบบกำจัดฝุ่นโดยการจัดหยดละของน้ำของอนุภาคฝุ่นแต่ละขนาดก่อน (C_{oj}) ซึ่งข้อมูลเหล่านี้อาจ

ได้มาจากการวัดจริงหรือใช้คณิตศาสตร์ในการคำนวณ โดยอาศัยสมการ (4.2) – (4.7) และเมื่อพิจารณาสมดุลมวลโดยรวมของอนุภาคผู้นั้นทั้งหมดในปริมาตรควบคุมจะต้องเป็นไปตามสมการ (4.9) และ (4.10)

ขั้นตอนที่ 5 คำนวณค่าความเข้มข้นของอนุภาคผู้นั้นที่แขวนลอยในปริมาตรควบคุมเมื่อทำการติดตั้งระบบกำจัดผู้นี้โดยการฉีดหมายดละของน้ำ

ก่อนที่จะคำนวณค่าความเข้มข้นของอนุภาคผู้นั้นที่แขวนลอยในปริมาตรควบคุมเมื่อทำการติดตั้งระบบกำจัดผู้นี้โดยการฉีดหมายดละของน้ำต้องคำนวณหาความเข้มข้นของผู้น้ำขนาด j ที่นีออกจากจำลัสเปรียญในแนวตั้ง (C'_{nj}) และแนวนอน (C'_{nj}) ก่อนโดยอาศัยสมการ (4.18) และ (4.30) หรือคำนวณหาความเข้มข้นของผู้น้ำขนาด j ที่นีออกจากจำลัสเปรียญโดยเฉลี่ยตลอดความสูงของจำลัสเปรียญในแนวตั้ง (\bar{C}'_{nj}) และแนวนอน (\bar{C}'_{nj}) โดยอาศัยสมการ (4.24) และ (4.36) เพื่อที่จะคำนวณหาอัตราการจับผู้นี้ด้วยหมายดละของน้ำเมื่อทำการติดตั้งหัวฉีด 1 หัวเหนือพื้นที่แหล่งกำเนิดผู้นี้สามารถคำนวณได้จากสมการ (4.37) จากนั้นจึงคำนวณหาค่าความเข้มข้นของอนุภาคผู้นั้นที่แขวนลอยในปริมาตรควบคุมเมื่อทำการติดตั้งระบบกำจัดผู้นี้โดยการฉีดหมายดละของน้ำ (C'_{nj}) โดยอาศัยสมการ (4.39) และเมื่อพิจารณาสมดุลมวลโดยรวมของอนุภาคผู้นั้นทั้งหมดในปริมาตรควบคุมจะต้องเป็นไปตามสมการ (4.41) และ (4.42)

ขั้นตอนที่ 6 ประเมินประสิทธิภาพการจับผู้นี้ของระบบกำจัดผู้นี้โดยการฉีดหมายดละของน้ำ

หลังจากคำนวณหาค่าความเข้มข้นของอนุภาคผู้นั้นที่แขวนลอยในปริมาตรควบคุมเมื่อทำการติดตั้งระบบกำจัดผู้นี้โดยการฉีดหมายดละของน้ำ (C'_{nj}) การประเมินประสิทธิภาพการจับผู้นี้ของระบบกำจัดผู้นี้โดยการฉีดหมายดละของน้ำ จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ประเมินประสิทธิภาพการจับผู้น้ำขนาด j ของระบบกำจัดผู้นี้โดยการฉีดหมายดละของน้ำ (η_{C0j}) และประเมินประสิทธิภาพการจับผู้นี้ของระบบกำจัดผู้นี้โดยการฉีดหมายดละของน้ำโดยรวม (η_{total}) โดยอาศัยสมการ (4.43) และสมการ (4.44) ตามลำดับ

4.3.3 ขั้นตอนการแสดงผล (Output Data)

การแสดงผลของโปรแกรมคำนวณหาประสิทธิภาพการจับผู้นี้ของระบบกำจัดผู้นี้ในที่เปิดโล่งโดยการฉีดหมายดละของน้ำมีให้เลือก 3 แบบ คือ โดยสรุป โดยสังเขป และโดยละเอียด อนึ่งถ้าผู้ใช้เลือกรูปแบบการแสดงผลที่ต้องการแล้ว และกดปุ่ม "แสดงผลการคำนวณ" โปรแกรมจะแสดงหน้า

ต่างดังแสดงในรูปที่ ๑.12 (ภาคผนวก ๙) เมื่อผู้ใช้เลือกแสดงผลโดยสรุป และโปรแกรมจะแสดงหน้าต่างエ迪เตอร์ตั้งแสดงในรูปที่ ๑.13 (ภาคผนวก ๙) เมื่อผู้ใช้เลือกแสดงผลโดยละเอียด

การแสดงผลโดยละเอียดจะบอกรายละเอียดทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นข้อมูลแหล่งกำเนิดผุน ข้อมูลคุณสมบัติของหยดละอองน้ำ ข้อมูลคุณสมบัติของอนุภาคผุน และผลการคำนวณทั้งหมด(ดูตัวอย่างการแสดงผลโดยละเอียด ภาคผนวก ๑) ส่วนการแสดงผลการคำนวณโดยสรุปจะแสดงเพียงผลการคำนวณค่าความเข้มข้นของอนุภาคผุนในบริเวณควบคุมโดยรวมก่อนติดตั้งระบบกำจัดผุน ($\sum_{j=1}^m C_{0j}$) และหลังทำการติดตั้งระบบกำจัดผุน ($\sum_{j=1}^m C'_{0j}$) โดยการจัดเรียงหยดละอองน้ำ และประสิทธิภาพการจับผุนของระบบกำจัดผุนโดยการจัดเรียงโดยรวม (ทบแตะ) ส่วนการแสดงผลโดยสังเขปจะเพิ่มผลการคำนวณค่าความเข้มข้นของอนุภาคผุนโดยรวมที่เข้า ($\sum_{j=1}^m C_{sj}$) และออกจากจำเพาะ ($\sum_{j=1}^m C'_{sj}$) ในแนวตั้ง ผลการคำนวณค่าความเข้มข้นของอนุภาคผุนโดยรวมที่เข้า ($\sum_{j=1}^m C_{sj}$) และออกจากจำเพาะ ($\sum_{j=1}^m C'_{sj}$) ในแนวราบ ผลการคำนวณความเข้มข้นของอนุภาคผุนจากสิ่งแวดล้อมที่เข้ามาในระบบโดยรวม ($\sum_{j=1}^m C_{ambj}$) อัตราการไหลเข้าและออกของอนุภาคผุนโดยรวมในจำเพาะ และอัตราการจับอนุภาคผุนด้วยหยดละอองน้ำในจำเพาะ (Δq)

ข้อมูลเหล่านี้สามารถบันทึกลงในแฟ้มข้อมูล (file) ที่ผู้ใช้กำหนด โดยเลือกเมนูย่อย Save หรือ Save As จากเมนูหลัก File หรือจากแถบเครื่องมือ โดยนามสกุลหรือส่วนขยายของแฟ้มข้อมูลเหล่านี้ คือ ".sol" หรือนำผู้ใช้ต้องการเปิดแฟ้มข้อมูลก็สามารถกระทำได้โดยเลือกเมนู Open ในเมนูหลักหรือจากแถบเครื่องมือ โปรแกรมจะทำการเปิดแฟ้มข้อมูลที่ผู้ใช้ต้องการลงสู่หน้าต่างエディเตอร์เขียนเดียวกัน

ข้อมูลทั้งหมดที่แสดงอยู่ในหน้างานต่างเอ迪เตอร์สามารถพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์ได้ เมื่อเลือกเมนูย่อย Print หรือจากแถบเครื่องมือรูปเครื่องพิมพ์ (printer)

4.4 การทดสอบความถูกต้องของแบบจำลอง และผลที่ได้รับ

การทดสอบความถูกต้องของแบบจำลองคณิตศาสตร์ของระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดโล่งโดยการจัดทดสอบน้ำ กระทำโดยการนำโปรแกรมคำนวณหาประสิทธิภาพการจับฝุ่นด้วยหยดละของน้ำในที่เปิดโล่งที่พัฒนาขึ้นโดยอ้างอิงสมการจากแบบจำลองดังกล่าวมาประมาณผลด้วยข้อมูลของอุปกรณ์หรือแหล่งกำเนิดฝุ่นของโรงโน้มินที่อ้างอิงจากเอกสารของ กมล ถนนพววรรณ (2540) กรมควบคุมมลพิษ (2540) และกรมควบคุมมลพิษ (2541) ซึ่งในเอกสารอ้างอิงห้างสามัคคีจะมีข้อมูลของโรงโน้มินอยู่หลายแห่ง แต่โรงโน้มินที่มีข้อมูลพอเพียงที่จะใช้เป็นตัวอย่างข้อมูลสำหรับการทดสอบความถูกต้องของแบบจำลอง ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลขนาดของอุปกรณ์หรือแหล่งกำเนิดฝุ่นต่างๆ ในกระบวนการผลิต ชนิดและจำนวนหัวฉีดทั้งหมดที่ติดตั้งเหนืออุปกรณ์หรือแหล่งกำเนิดฝุ่นเหล่านั้น ความเข้มข้นของฝุ่นในบริมาตรควบคุม(ระยะห่าง 1 เมตร จากแหล่งกำเนิดฝุ่นโดยรอบ)ก่อนและหลังติดตั้งระบบกำจัดฝุ่นโดยการจัดทดสอบน้ำ รวมทั้งการกระจายขนาดของอนุภาคฝุ่น ความเข้มข้นของฝุ่นจากสิ่งแวดล้อม ทิศทางและความเร็วลมจากสิ่งแวดล้อมที่พัดผ่านระบบ เป็นต้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นต้องป้อนให้กับโปรแกรม มี 2 แห่ง โดยขอจะอธิบายกว่า โรงโน้มินแห่งที่ 1 และโรงโน้มินแห่งที่ 2 (ดูรายละเอียดภาคผนวก ง)

4.4.1 ทดสอบความถูกต้องของแบบจำลองกับอุปกรณ์ของโรงโน้มินแห่งที่ 1

อุปกรณ์ที่เลือกใช้ในการทดสอบความถูกต้องของแบบจำลองคณิตศาสตร์ของระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดโล่งโดยการจัดทดสอบน้ำของโรงโน้มินแห่งที่ 1 ได้แก่ ปากโน้ม 1 (Primary Jaw crusher) และปากชกรอยจำนวน 4 เครื่อง (Secondary Jaw crusher) ส่วนอุปกรณ์อื่นๆนั้นไม่สามารถนำมาทดสอบได้เนื่องจากข้อมูลไม่ชัดเจนเพียงพอ ตารางที่ 4.2 และ 4.3 แสดงรายละเอียดของข้อมูลที่ป้อนให้กับโปรแกรม เพื่อประเมินหาประสิทธิภาพการจับฝุ่นเมื่อทำการติดตั้งหัวฉีดเหนือแหล่งกำเนิดฝุ่นทั้งสอง และตารางที่ 4.3 แสดงค่าประสิทธิภาพการจับฝุ่นระหว่างข้อมูลจริงจากเอกสารอ้างอิงกับผลจากการคำนวณโดยใช้แบบจำลอง

ตารางที่ 4.2 แสดงรายละเอียดข้อมูลที่ป้อนให้กับโปรแกรม เพื่อคำนวณหาประสิทธิภาพการจับฝุ่น เมื่อทำการติดตั้งหัวจัดเนื้อปากไม่ 1 ของโรงโน้มินแห่งที่ 1

ข้อมูลแหล่งกำเนิดฝุ่น

- ชื่อ : ปากไม่ 1 โรงโน้มินแห่งที่ 1
- หมายเหตุ : จำนวนหัวจัด 8 หัวจัด
- ขนาดของอุปกรณ์ ($g \times y \times s$) $1.22 \times 1.52 \times 2$ ลบ.ม.
- พื้นที่แหล่งกำเนิดฝุ่น 1.17×1.47 ตร.ม.
- ระยะห่างจากแหล่งกำเนิดฝุ่นที่พิจารณา 1 ม.
- ความเร็วฝุ่นที่ผู้ใช้เข้ามายามากแหล่งกำเนิด (U_1) 0.1 ม./วินาที
- ความเร็วลมจากสภาพภาวะแวดล้อม (U_{amb}) 1.38 ม./วินาที
- ความสูงเฉลี่ยของลำสร่าย (L_w) 0.5 ม.
- ความหนาแน่น ของอากาศ (ρ_a) 1.2928 กก./ลบ.ม.
- ความหนืดของอากาศ (μ_a) 1.8×10^{-5} กก./ม. วินาที

ข้อมูลคุณสมบัติของหยดละอองน้ำ ได้แก่

- ความหนาแน่นของหยดละอองน้ำ (ρ_w) 1000 กก./ลบ.ม.
- ชนิดของหัวจัดที่เลือกใช้ หัวจัดประเภทที่ 1
- อัตราการไหลของหยดละอองน้ำออกจากหัวจัดสเปรย์ (w) 1.51×10^{-4} ลบ.ม./วินาที
- พื้นที่ที่สเปรย์สามารถครอบคลุมได้ (A_w) $1.571 **$ ตร.ม.
- พื้นที่สเปรย์ด้านรับลม (A_{spr}) 0.6 ตร.ม.
- ข้อมูลการกระจายขนาดของหยดละอองน้ำ ดูรายละเอียดในภาคผนวก ๑ หัวข้อ ๔.1

ข้อมูลคุณสมบัติของอนุภาคฝุ่น

- ความหนาแน่นของอนุภาคฝุ่น (ρ_p) 2600 กก./ลบ.ม.
- ข้อมูลอนุภาคฝุ่นที่มี สิ่งแวดล้อม – ปริมาตรควบคุม
- ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นจากสิ่งแวดล้อม 6.18×10^{-7} กก./ลบ.ม.
- ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นในปริมาตรควบคุม 3.74×10^{-3} กก./ลบ.ม.
- ข้อมูลการกระจายขนาดของอนุภาคฝุ่น ดูรายละเอียดในภาคผนวก ๑ หัวข้อ ๔.1.1

หมายเหตุ : * คือ พื้นที่สเปรย์ครอบคลุมแหล่งกำเนิดฝุ่นไม่รวม
 ** คือ พื้นที่สเปรย์ครอบคลุมแหล่งกำเนิดหมุด

ตารางที่ 4.3 แสดงรายละเอียดข้อมูลที่ป้อนให้กับโปรแกรม เพื่อประเมินหาประสิทธิภาพการจับฝุ่น เมื่อทำการติดตั้งหัวฉีดเหนือปากซอยทั้ง 4 เครื่อง ของโรงโน้มินแห่งที่ 1

ข้อมูลแหล่งกำเนิดฝุ่น

- ชื่อ : ปากซอย(คิดรวม 4 เครื่อง) โรงโน้มินแห่งที่ 1
- หมายเหตุ : จำนวนหัวฉีด 4 หัวฉีด
- ขนาดของอุปกรณ์ ($\text{ก} \times \text{ย} \times \text{ส}$) $0.73 \times 1.82 \times 2$ ลบ.ม.
- พื้นที่แหล่งกำเนิดฝุ่น 0.73×1.82 ตร.ม.
- ระยะห่างจากแหล่งกำเนิดฝุ่นที่พิจารณา 1 ม.
- ความเร็วฝุ่นที่ผุ้งเข้ามายามากแหล่งกำเนิด (U_i) 0.1 ม./วินาที
- ความเร็วลมจากสภาพภาวะแวดล้อม (U_{amb}) 1.38 ม./วินาที
- ความสูงเฉลี่ยของลำสเปรย์ (L_w) 0.5 ม.
- ความหนาแน่นของอากาศ (ρ_a) 1.2928 กก./ลบ.ม.
- ความหนืดของอากาศ (μ_a) 1.8×10^{-5} กก./ม. วินาที

ข้อมูลคุณสมบัติของหยดละอองน้ำ ได้แก่

- ความหนาแน่นของหยดละอองน้ำ (ρ_w) 1000 กก./ลบ.ม
- ชนิดของหัวฉีดที่เลือกใช้ หัวฉีดประเภทที่ 1
- อัตราการไอลของหยดละอองน้ำออกจากหัวฉีดสเปรย์ (w) 7.53×10^{-5} ลบ.ม./วินาที
- พื้นที่ที่สเปรย์สามารถครอบคลุมได้ (A_w) 0.7854 * ตร.ม.
- พื้นที่สเปรย์ต้านรับลม (A_{sp}) 0.25 ตร.ม.
- ข้อมูลการกระจายขนาดของหยดละอองน้ำ ดูรายละเอียดในภาคผนวก ๑ หัวข้อ ๔.1

ข้อมูลคุณสมบัติของอนุภาคฝุ่น

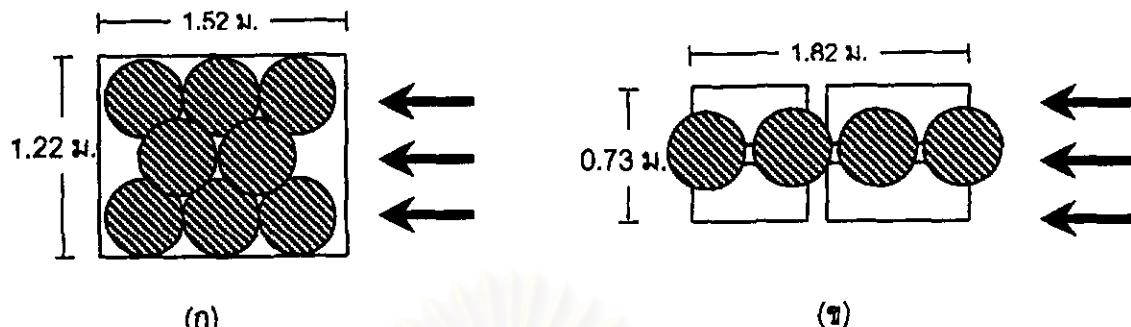
- ความหนาแน่นของอนุภาคฝุ่น (ρ_p) 2600 กก./ลบ.ม.
- ข้อมูลอนุภาคฝุ่นที่มี สิ่งแวดล้อม – ปริมาณครัวบคุณ
- ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นจากสิ่งแวดล้อม 6.18×10^{-7} กก./ลบ.ม.
- ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นในปริมาณครัวบคุณ 1.55×10^{-3} กก./ลบ.ม.
- ข้อมูลการกระจายขนาดของอนุภาคฝุ่น ดูรายละเอียดในภาคผนวก ๑ หัวข้อ ๔.1.2

หมายเหตุ : * คือ พื้นที่สเปรย์ครอบคลุมแหล่งกำเนิดฝุ่นไม่หมด
 ** คือ พื้นที่สเปรย์ครอบคลุมแหล่งกำเนิดหมด

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าประสิทธิภาพการจับผู้นรหว่างข้อมูลจริงจากเอกสารยังคงอิงกับผลจากการคำนวณโดยใช้แบบจำลอง ของโรงโน้ตินแห่งที่ 1

คำแนะนำดูด้วด	ขนาด กว้าง x ยาว x สูง (ลบ.ม.)	พื้นที่กำเนิด ผุน (ตร.ม.)	จำนวน หัวอีด	ข้อมูลจากเอกสารยังคง		ผลการคำนวณจากแบบจำลอง		ความผิด พลาดสัมพัทธ์ %
				ความเรื้อรังอนุภาคผุน (มก./ลบ.ม)		ประสิทธิ ภาพ	ความเรื้อรังอนุภาคผุน เมื่อเปิดสเปรย์น้ำ (มก./ลบ.ม)	
				ปิดสเปรย์น้ำ	เปิดสเปรย์น้ำ	%	%	
ต้านบันปากไน่ 1	1.22 x 1.52 x 2	1.17 x 1.47	8	3744.93	336.78	91.01	401.29	89.28
ต้านบันปากชอย (คิดรวม 4 เครื่อง)	0.73 x 1.82 x 2	0.73 x 1.82	4	1548.33	635.00	58.99	695.31	55.09
								6.61

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คือ พื้นที่ 1 หัวจีดครอบครุ่น
← แสดงทิศทางลมจากสิงแฉล้อม

รูปที่ 4.6 แสดงภาพด้านบน (top view) การติดตั้งหัวจีดเห็นอ (ก) ปากโน้ม และ (ข) ปากซอยของ โรงโม่หินแห่งที่ 1

4.4.2 ทดสอบความถูกต้องของแบบจำลองกับอุปกรณ์ของโรงโม่หินแห่งที่ 2

อุปกรณ์ที่เลือกใช้ในการทดสอบความถูกต้องของแบบจำลองคณิตศาสตร์ของระบบกำจัดฝุ่นในที่เปิดสองโดยการจัดหนี้ดละของน้ำของโรงโม่หินแห่งที่ 2 ได้แก่ ปากโน้ม 1 (Primary Jaw crusher), ปากซอย (Secondary Jaw crusher), ตะแกรงชั้นที่ 1 (Primary Screen) และตะแกรงชั้นที่ 2 (Secondary Screen) โดยตารางที่ 4.5, 4.6, 4.7 และ 4.8 แสดงรายละเอียดของชื่อμลที่ป้อนให้กับโปรแกรม เพื่อประเมินหาประสิทธิภาพการจับฝุ่นเมื่อทำการติดตั้งหัวจีดเห็นอแหล่งกำเนิดฝุ่นดังกล่าว และตารางที่ 4.9 แสดงค่าประสิทธิภาพการจับฝุ่นระหว่างชื่อμลจริงของโรงโม่หินแห่งที่ 2 จากเอกสารซึ่งอิงกับผลจากการคำนวณโดยใช้แบบจำลอง

แบบจำลองกระบวนการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.5 แสดงรายละเอียดข้อมูลที่ป้อนให้กับโปรแกรม เพื่อประเมินหาประสิทธิภาพการจับฝุ่น เมื่อทำการติดตั้งหัวฉีดเหนือปากโน๊ต 1 ช่องโรงโน๊ตในแห้งที่ 2

ข้อมูลแหล่งกำเนิดฝุ่น

- ร่อง : ปากโน๊ต 1 โรงโน๊ตในแห้งที่ 2			
- หมายเหตุ : จำนวนหัวฉีด 8 หัวฉีด			
- ขนาดของอุปกรณ์ ($\text{ก} \times \text{ย} \times \text{ส}$)	$0.8 \times 1.2 \times 2$	ลบ.ม.	
- พื้นที่แหล่งกำเนิดฝุ่น	0.75×1.15	ตร.ม.	
- ระยะห่างจากแหล่งกำเนิดฝุ่นที่พิจารณา	1	ม.	
- ความเร็วฝุ่นที่ผ่านเข้ามายามากแหล่งกำเนิด (U_t)	0.1	ม./วินาที	
- ความเร็วลมจากสภาพภาวะแวดล้อม (U_{amb})	3	ม./วินาที	
- ความสูงเฉลี่ยของคลาสเปรี้ยง (L_w)	0.5	ม.	
- ความหนาแน่นของอากาศ (ρ_a)	1.2928	กก./ลบ.ม.	
- ความหนืดของอากาศ (μ_a)	1.8×10^{-5}	กก./ม. วินาที	

ข้อมูลคุณสมบัติของหยดละอองน้ำ ได้แก่

- ความหนาแน่นของหยดละอองน้ำ (ρ_w)	1000	กก./ลบ.ม.
- ชนิดของหัวฉีดที่เลือกใช้	หัวฉีดประเภทที่ 1	
- อัตราการไอน้ำของหยดละอองน้ำออกจากหัวฉีดสเปรี้ยง (w)	1.51×10^{-4}	ลบ.ม./วินาที
- พื้นที่ที่สเปรี้ยงสามารถครอบคลุมได้ (A_w)	0.8625 **	ตร.ม.
- พื้นที่สเปรี้ยงด้านรับลม (A_{sp})	0.6	ตร.ม.
- ข้อมูลการกระจายขนาดของหยดละอองน้ำ	ดูรายละเอียดภาคผนวก จ หัวข้อ จ.1	

ข้อมูลคุณสมบัติของอนุภาคฝุ่น

- ความหนาแน่นของอนุภาคฝุ่น (ρ_p)	2600	กก./ลบ.ม.
- ข้อมูลอนุภาคฝุ่นที่มี	สิ่งแวดล้อม - ปริมาตรควบคุม	
- ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นจากสิ่งแวดล้อม	2.11×10^{-6}	กก./ลบ.ม.
- ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นในปริมาตรควบคุม	6.33×10^{-3}	กก./ลบ.ม.
- ข้อมูลการกระจายขนาดของอนุภาคฝุ่น	ดูรายละเอียดภาคผนวก จ หัวข้อ จ.2.1	

หมายเหตุ : * คือ พื้นที่สเปรี้ยงครอบคลุมแหล่งกำเนิดฝุ่นไม่หมด
 ** คือ พื้นที่สเปรี้ยงครอบคลุมแหล่งกำเนิดหมด

ตารางที่ 4.6 แสดงรายละเอียดข้อมูลที่ป้อนให้กับโปรแกรม เพื่อประเมินหาประสิทธิภาพการจับฝุ่น เมื่อทำการติดตั้งหัวจีดเหนือปากป่ากโน้ 2 ของโรงโน้มินแห่งที่ 2

ข้อมูลแหล่งกำเนิดฝุ่น

- ชื่อ : ปากโน้ 2 โรงโน้มินแห่งที่ 2
- หมายเหตุ : จำนวนหัวจีด 6 หัวจีด
- ขนาดของอุปกรณ์ ($\text{ก} \times \text{ย} \times \text{ส}$) $0.8 \times 1 \times 2$ ลบ.ม.
- พื้นที่แหล่งกำเนิดฝุ่น 0.75×0.95 ตร.ม.
- ระยะห่างจากแหล่งกำเนิดฝุ่นที่พิจารณา 1 ม.
- ความเร็วฝุ่นที่พุ่งขึ้นมาจากการแหล่งกำเนิด (U_i) 0.1 ม./วินาที
- ความเร็วลมจากสภาพแวดล้อม (U_{amb}) 3 ม./วินาที
- ความสูงเฉลี่ยของคลาสเปรี้ย (L_w) 0.5 ม.
- ความหนาแน่นของอากาศ (ρ_a) 1.2928 กก./ลบ.ม.
- ความหนืดของอากาศ (μ_a) 1.8×10^{-5} กก./ม. วินาที

ข้อมูลคุณสมบัติของหยดละอองน้ำ ได้แก่

- ความหนาแน่นของหยดละอองน้ำ (ρ_w) 1000 กก./ลบ.ม.
- ชนิดของหัวจีดที่เลือกใช้ หัวจีดประเภทที่ 1
- อัตราการไหลของหยดละอองน้ำออกจากหัวจีดสเปรี้ย (w) 1.13×10^{-4} ลบ.ม./วินาที
- พื้นที่สเปรี้ยสามารถครอบคลุมได้ (A_w) 0.7125 ** ตร.ม.
- พื้นที่สเปรี้ยด้านรับลม (A_{sp}) 0.5 ตร.ม.
- ข้อมูลการกระจายขนาดของหยดละอองน้ำ ดูรายละเอียดในภาคผนวก ๑ หัวขอ ๙.๑

ข้อมูลคุณสมบัติของอนุภาคฝุ่น

- ความหนาแน่นของอนุภาคฝุ่น (ρ_p) 2600 กก./ลบ.ม.
- ข้อมูลอนุภาคฝุ่นที่มี สิ่งแวดล้อม – ปริมาตรควบคุม
- ความเร็วขันของอนุภาคฝุ่นจากสิ่งแวดล้อม 2.11×10^{-6} กก./ลบ.ม.
- ความเร็วขันของอนุภาคฝุ่นในปริมาตรควบคุม 5.77×10^{-3} กก./ลบ.ม.
- ข้อมูลการกระจายขนาดของอนุภาคฝุ่น ดูรายละเอียดภาคผนวก ๔ หัวขอ ๔.๒.๒

หมายเหตุ : * คือ พื้นที่สเปรี้ยครอบคลุมแหล่งกำเนิดฝุ่นไม่หมด
 ** คือ พื้นที่สเปรี้ยครอบคลุมแหล่งกำเนิดหมด

ตารางที่ 4.7 แสดงรายละเอียดข้อมูลที่ป้อนให้กับโปรแกรม เพื่อประเมินหาประสิทธิภาพการจับคุณ เมื่อทำการติดตั้งหัวจีดเหนือตะแกรงชั้นที่ 1 ของโรงโน้มหินแห่งที่ 2

ข้อมูลแหล่งกำเนิดฝุ่น

- ชื่อ :	ตะแกรงชั้นที่ 1 โรงโน้มหินแห่งที่ 2	
- หมายเหตุ :	จำนวนหัวจีด 2 หัวจีด	
- ขนาดของอุปกรณ์ ($\text{ก} \times \text{ย} \times \text{ส}$)	$1.2 \times 3.7 \times 1.5$	ลบ.ม.
- พื้นที่แหล่งกำเนิดฝุ่น	1×0.45	ตร.ม.
- ระยะห่างจากแหล่งกำเนิดฝุ่นที่พิจารณา	1	ม.
- ความเร็วฝุ่นที่ฟูงขึ้นมาจากแหล่งกำเนิด (U_i)	0.1	ม./วินาที
- ความเร็วลมจากสภาพภาวะแวดล้อม (U_{amb})	3	ม./วินาที
- ความสูงเฉลี่ยของลำสร่าย (L_w)	0.5	ม.
- ความหนาแน่นของอากาศ (ρ_a)	1.2928	กก./ลบ.ม.
- ความหนืดของอากาศ (μ_a)	1.8×10^{-5}	กก./ม. วินาที

ข้อมูลคุณสมบัติของหยดละอองน้ำ ได้แก่

- ความหนาแน่นของหยดละอองน้ำ (ρ_w)	1000	กก./ลบ.ม.
- ชนิดของหัวจีดที่เลือกใช้	หัวจีดประเภทที่ 1	
- อัตราการไอลซองหยดละอองน้ำออกจากหัวจีดสเปรย์ (w)	3.76×10^{-5}	ลบ.ม./วินาที
- พื้นที่ที่สเปรย์สามารถครอบคลุมได้ (A_w)	0.3927 *	ตร.ม.
- พื้นที่สเปรย์ด้านรับลม (A_{sp})	0.5	ตร.ม.
- ข้อมูลการกระจายขนาดของหยดละอองน้ำ	ดูรายละเอียดภาคผนวก ๑ หัวข้อ ๔.๑	

ข้อมูลคุณสมบัติของอนุภาคฝุ่น

- ความหนาแน่นของอนุภาคฝุ่น (ρ_p)	2600	กก./ลบ.ม.
- ข้อมูลอนุภาคฝุ่นที่มี	สิ่งแวดล้อม – ปริมาตรควบคุม	
- ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นจากสิ่งแวดล้อม	2.11×10^{-6}	กก./ลบ.ม.
- ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นในปริมาตรควบคุม	3.23×10^{-3}	กก./ลบ.ม.
- ข้อมูลการกระจายขนาดของอนุภาคฝุ่น	ดูรายละเอียดภาคผนวก ๑ หัวข้อ ๔.๒.๓	

หมายเหตุ : * คือ พื้นที่สเปรย์ครอบคลุมแหล่งกำเนิดฝุ่นไม่หมด
** คือ พื้นที่สเปรย์ครอบคลุมแหล่งกำเนิดหมด

ตารางที่ 4.8 แสดงรายละเอียดข้อมูลที่ป้อนให้กับโปรแกรม เพื่อประเมินหาประสิทธิภาพการจับฝุ่น เมื่อกำกังติดตั้งหัวฉีดเหนือตะแกรงชั้นที่ 2 ของโรงโน้มหินแห้งที่ 2

ข้อมูลแหล่งกำเนิดฝุ่น

- ชื่อ :	ตะแกรงชั้นที่ 2 โรงโน้มหินแห้งที่ 2	
- หมายเหตุ :	จำนวนหัวฉีด 2 หัวฉีด	
- ขนาดของอุปกรณ์ ($\text{ก} \times \text{ย} \times \text{ส}$)	$1.2 \times 3.7 \times 1.5$	ลบ.ม.
- พื้นที่แหล่งกำเนิดฝุ่น	1×0.45	ตร.ม.
- ระยะห่างจากแหล่งกำเนิดฝุ่นที่พิจารณา	1	ม.
- ความเร็วฝุ่นที่ผุ้งเขี้ยวมาจากแหล่งกำเนิด (U_i)	0.1	ม./วินาที
- ความเร็วลมจากสภาพภาวะแวดล้อม (U_{amb})	3	ม./วินาที
- ความสูงเฉลี่ยของคลาสเปรี้ย (L_w)	0.5	ม.
- ความหนาแน่นของอากาศ (ρ_a)	1.2928	กก./ลบ.ม.
- ความหนืดของอากาศ (μ_a)	1.8×10^{-5}	กก./ม. วินาที

ข้อมูลคุณสมบัติของหยดละอองน้ำ ได้แก่

- ความหนาแน่นของหยดละอองน้ำ (ρ_w)	1000	กก./ลบ.ม.
- ชนิดของหัวฉีดที่เลือกใช้	หัวฉีดประเภทที่ 1	
- อัตราการไอลซองหยดละอองน้ำออกจากหัวฉีดสเปรี้ย (w)	3.76×10^{-5}	ลบ.ม./วินาที
- พื้นที่ที่สเปรี้ยสามารถครอบคลุมได้ (A_w)	0.3927 *	ตร.ม.
- พื้นที่สเปรี้ยด้านรับลม (A_{sp})	0.5	ตร.ม.
- ข้อมูลการกระจายขนาดของหยดละอองน้ำ	ดูรายละเอียดภาคผนวก ๑ หัวขอ ๗.๑	

ข้อมูลคุณสมบัติของอนุภาคฝุ่น

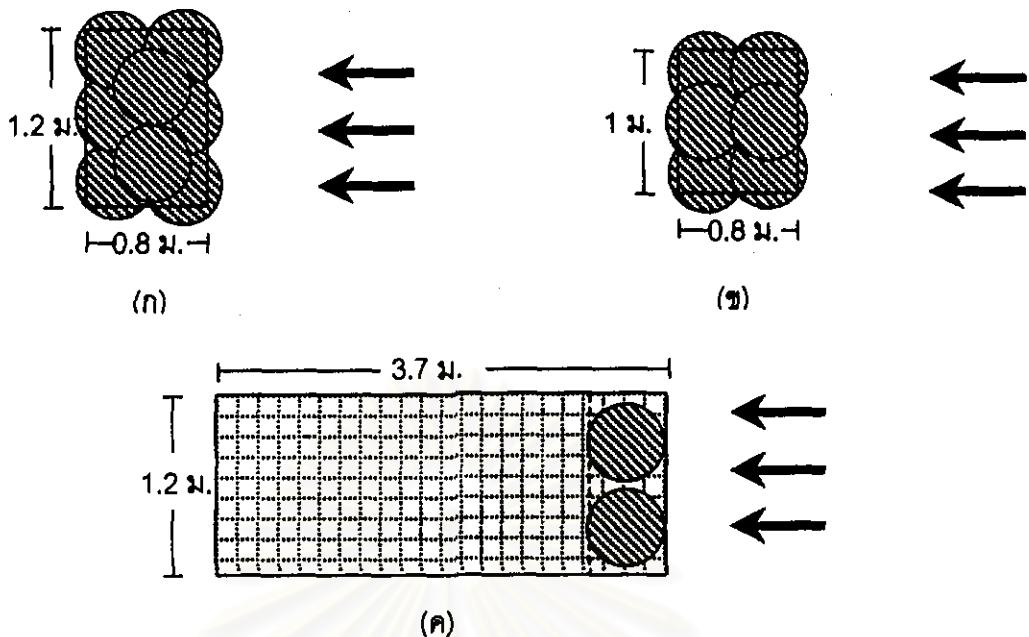
- ความหนาแน่นของอนุภาคฝุ่น (ρ_p)	2600	กก./ลบ.ม.
- ข้อมูลอนุภาคฝุ่นที่มี	สิ่งแวดล้อม – ปริมาตรควบคุม	
- ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นจากสิ่งแวดล้อม	2.11×10^{-6}	กก./ลบ.ม.
- ความเข้มข้นของอนุภาคฝุ่นในปริมาตรควบคุม	6.62×10^{-3}	กก./ลบ.ม.
- ข้อมูลการกระจายขนาดของอนุภาคฝุ่น	ดูรายละเอียดภาคผนวก ๑ หัวขอ ๗.๒.๔	

หมายเหตุ : * คือ พื้นที่สเปรี้ยครอบคลุมแหล่งกำเนิดฝุ่นไม่หมด
 ** คือ พื้นที่สเปรี้ยครอบคลุมแหล่งกำเนิดหมด

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าประสิทธิภาพการจับผู้นรภห่วงข้อมูลจริงจากเอกสารข้างต้นยังคงกับผลจากการคำนวณโดยใช้แบบจำลอง ของโรงโน้ตินแห่งที่ 2

ตำแหน่งจุดวัด	ขนาด กว้าง x ยาว x สูง (ลบ.ม.)	พื้นที่กำเนิด ผุน (ตร.ม.)	จำนวน หัวฉีด	ข้อมูลจากเอกสารข้างต้น		ผลการคำนวณจากการคำนวณโดยใช้แบบจำลอง		ความผิด พลาดสัมพัทธ์ %	
				ความเข้มข้นอนุภาคผุน		ประสิทธิ ภาพ %	ความเข้มข้นอนุภาคผุน เมื่อเปิดสเปรย์น้ำ (มก./ลบ.ม)		
				ปิดสเปรย์น้ำ	เปิดสเปรย์น้ำ				
ด้านบนปากไม้ 1	0.8 x 1.2 x 2	0.75 x 1.15	8	6334.71	432.98	93.16	166.51	97.37	4.52
ด้านบนปากไม้ 2	0.8 x 1.0 x 2	0.75 x 0.95	6	5771.09	468.73	91.88	88.4	98.47	6.61
ตะแกรงชั้นที่ 1	1.2 x 3.7 x 1.5	1 x 0.45	2	3234.80	432.98	86.61	568.27	84.43	7.17
ตะแกรงชั้นที่ 2	1.2 x 3.7 x 1.5	1 x 0.45	2	6616.52	754.661	88.59	1123.80	83.02	6.29

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คือ พื้นที่ 1 หัวจีดครอบคลุม

แสดงทิศทางลมจากสิ่งแวดล้อม

รูปที่ 4.7 แสดงภาพด้านบน (top view) การติดตั้งหัวจีดเหนือ (a) ปากโน๊ 1 (b) ปากโน๊ 2 และ (c) ตะแกรงขันที่ 1 และ 2 ของโรงโน้มินแห่งที่ 2

จากตารางที่ 4.4 และ 4.9 ซึ่งแสดงค่าเบอร์เร็นต์ค่าความผิดพลาดสัมพัทธ์ของประสิทธิภาพการทำจัดผุ่นด้วยการอัดหยดละอองน้ำ (% Relative error) ระหว่างข้อมูลจากเอกสารข้างอยู่กับผลจากการคำนวณโดยใช้โปรแกรม ซึ่งพัฒนาจากแบบจำลองคณิตศาสตร์ที่นำเสนอไปในหัวข้อ 4.2 โดยค่าเบอร์เร็นต์ความผิดพลาดสัมพัทธ์ได้จาก

$$\% \text{ ค่าความผิดพลาดสัมพัทธ์} = \frac{\eta_{\text{ref}} - \eta_{\text{model}}}{\eta_{\text{ref}}} \times 100 \quad (4.45)$$

เมื่อ η_{ref} คือ ประสิทธิภาพการทำจัดผุ่นด้วยการอัดหยดละอองน้ำจากเอกสารข้างอยู่
 η_{model} คือ ประสิทธิภาพการทำจัดผุ่นด้วยการอัดหยดละอองน้ำจากผลการคำนวณโดยใช้แบบจำลองการทำจัดผุ่นในที่เปิดโล่งโดยการอัดหยดละอองน้ำ

พบว่าค่าเบอร์เร็นต์ความผิดพลาดสัมพัทธ์ของการทำจัดผุ่นโดยการอัดหยดละอองน้ำเหนืออุปกรณ์หรือแหล่งกำเนิดผุ่น ได้แก่ ปากโน๊ ปากช่อง ตะแกรงคัดขนาดหินขันที่ 1 และตะแกรงคัดขนาดหินขันที่ 2 ของโรงโน้มินแห่งที่สอง ซึ่งได้ข้อมูลจากเอกสารข้างอยู่ (กมล ธนาพวรรณ, 2540)

คณะกรรมการคุณมูลพิช, 2540 และ 2541) มีค่าสูงสุด 7.17% ซึ่งความผิดพลาดนี้อาจเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่

- ค่าความเร็ว慢จากสิ่งแวดล้อมที่ป้อนให้กับโปรแกรมอาจมีความผิดพลาด เนื่องจากข้อมูลจากเอกสารซึ่งอิงทั้งสามฉบับไม่ได้ระบุว่าขณะที่ทำการวัดค่าความชื้นของผู้บุนเดือนเหล่านี้ดำเนินการอยู่ในช่วงเวลาใด ผู้บุนเดือนความเร็ว慢จากสิ่งแวดล้อมมีค่าเท่าไหร และในสภาวะจริงความเร็ว慢ที่พัฒนาบริมาตรฐานคุณมีความเร็วไม่คงที่ ดังนั้นค่าที่ป้อนให้กับโปรแกรมจึงเป็นค่าความเร็ว慢เฉลี่ยในช่วงเวลาที่คาดว่ามีการดำเนินการผลิตหิน

- ในบางอุปกรณ์ เช่น ตะแกรงคัดขนาดหิน การติดตั้งหัวฉีดเพื่อฉีดหยดละของน้ำไม่สามารถฉีดคร่อนบดอุณหภูมิทั้งอุปกรณ์ได้เนื่องจากอาจทำให้ตะแกรงเกิดการอุดตันได้ ดังนั้นการติดตั้งหัวฉีดจะทำเฉพาะบริเวณจุดถ่ายโอนหินจากสายพานลงนายังตะแกรงซึ่งมีผุนเกิดริ้วน้ำ ซึ่งบริเวณนี้ถือว่าเป็นพื้นที่กำเนิดผุนที่แท้จริงแต่ข้อมูลไม่ได้ระบุแน่ชัดว่ามีพื้นที่เท่าไหร

- การใช้ค่ากึ่งกลางในแต่ละขั้นตอนการคัดขนาดต่างๆ ในอันตรภาคชั้นนั้น อาจไม่สามารถเป็นตัวแทนหยดละของน้ำ และอนุภาคผุนขนาดต่างๆได้ทั้งหมดในสภาวะที่เกิดขึ้นจริง

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจากผลกระทบการตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลองกับข้อมูลจากเอกสารซึ่งอิงที่มีพอยจ์อนุมานได้ว่า แบบจำลองที่นำเสนอเป็นไปได้ที่จะนำมาใช้สำหรับการคำนวณหรือประเมินหาประสิทธิภาพการจับผุนโดยการฉีดหยดละของน้ำในที่ปีดโล่ง

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย